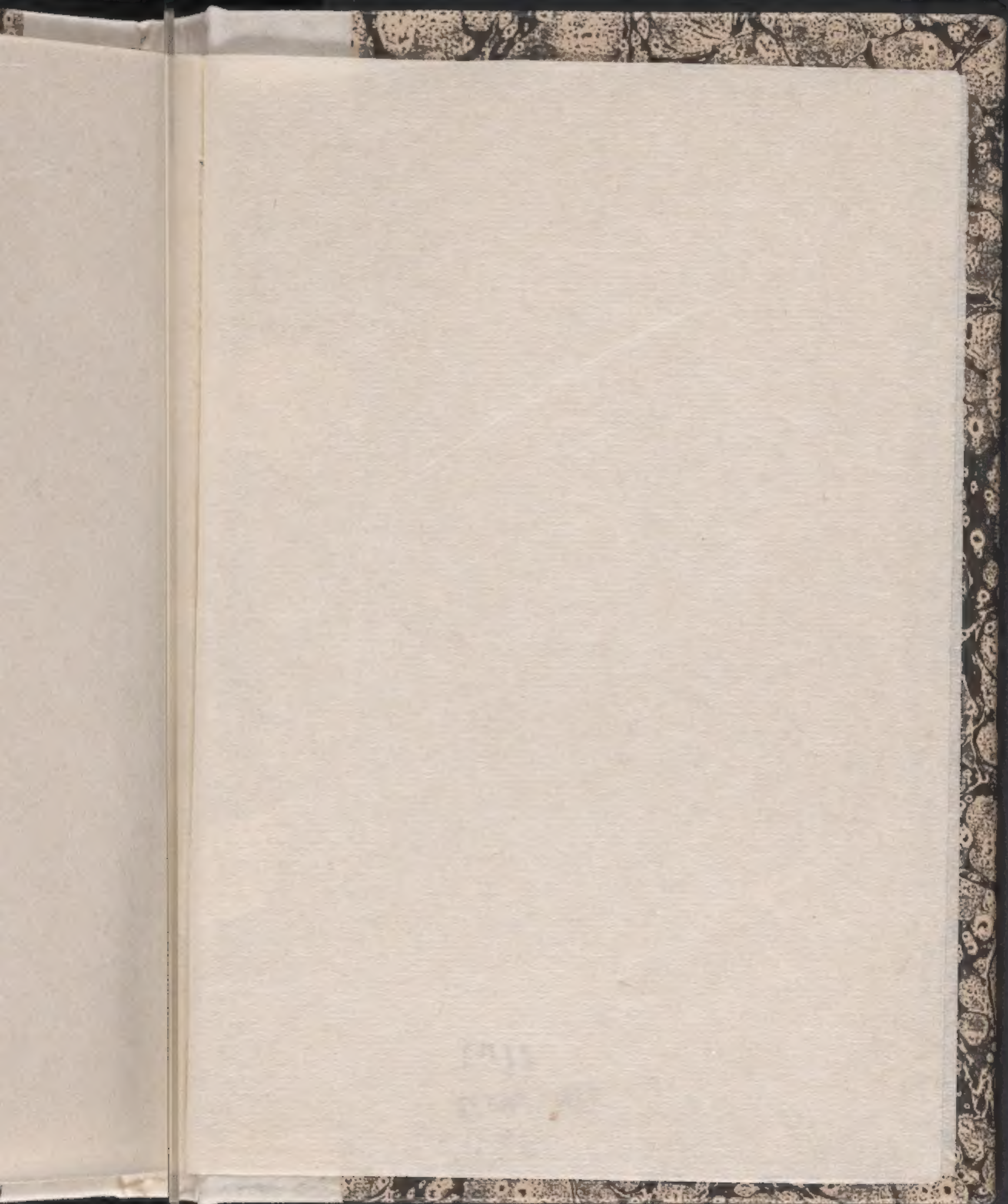
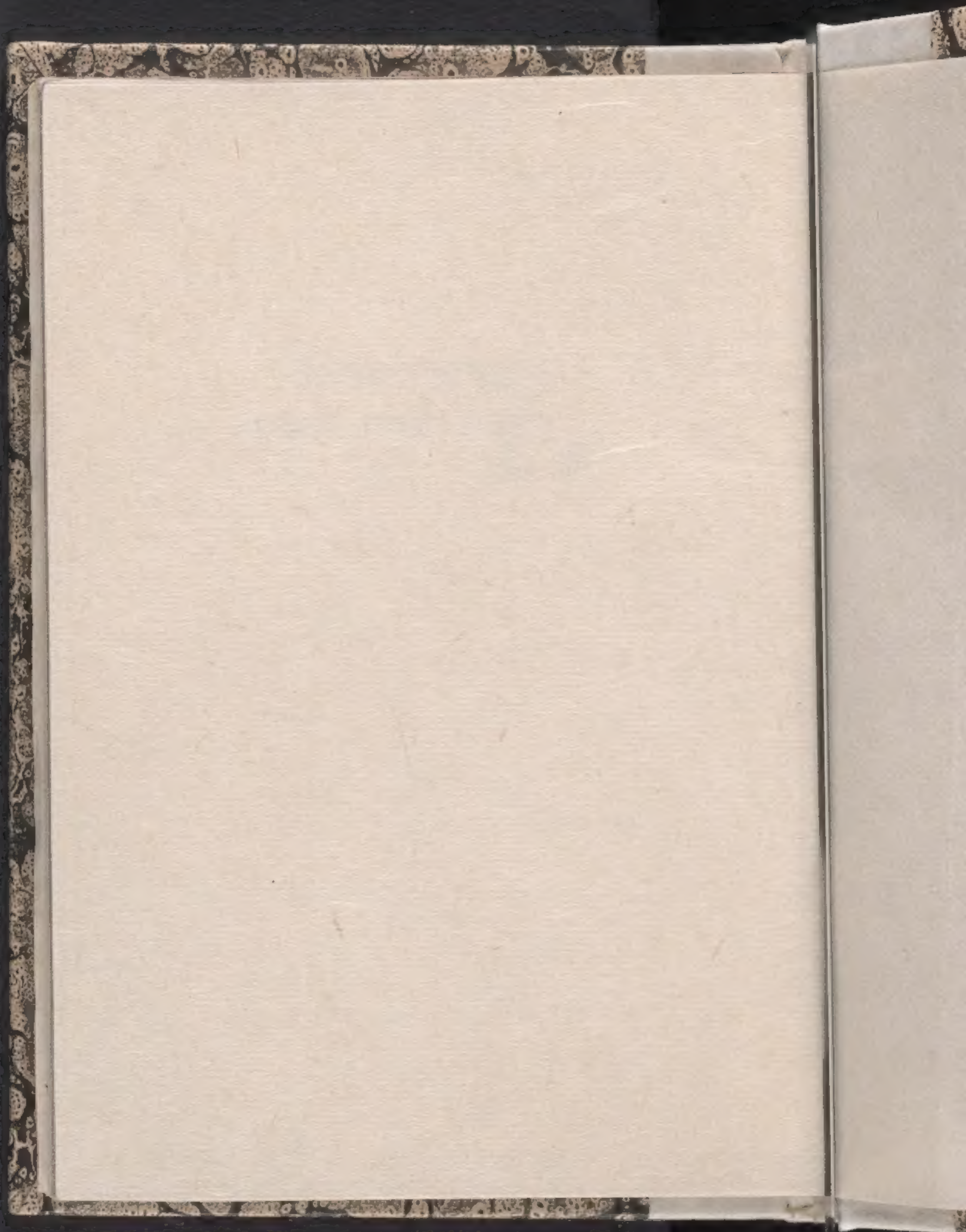
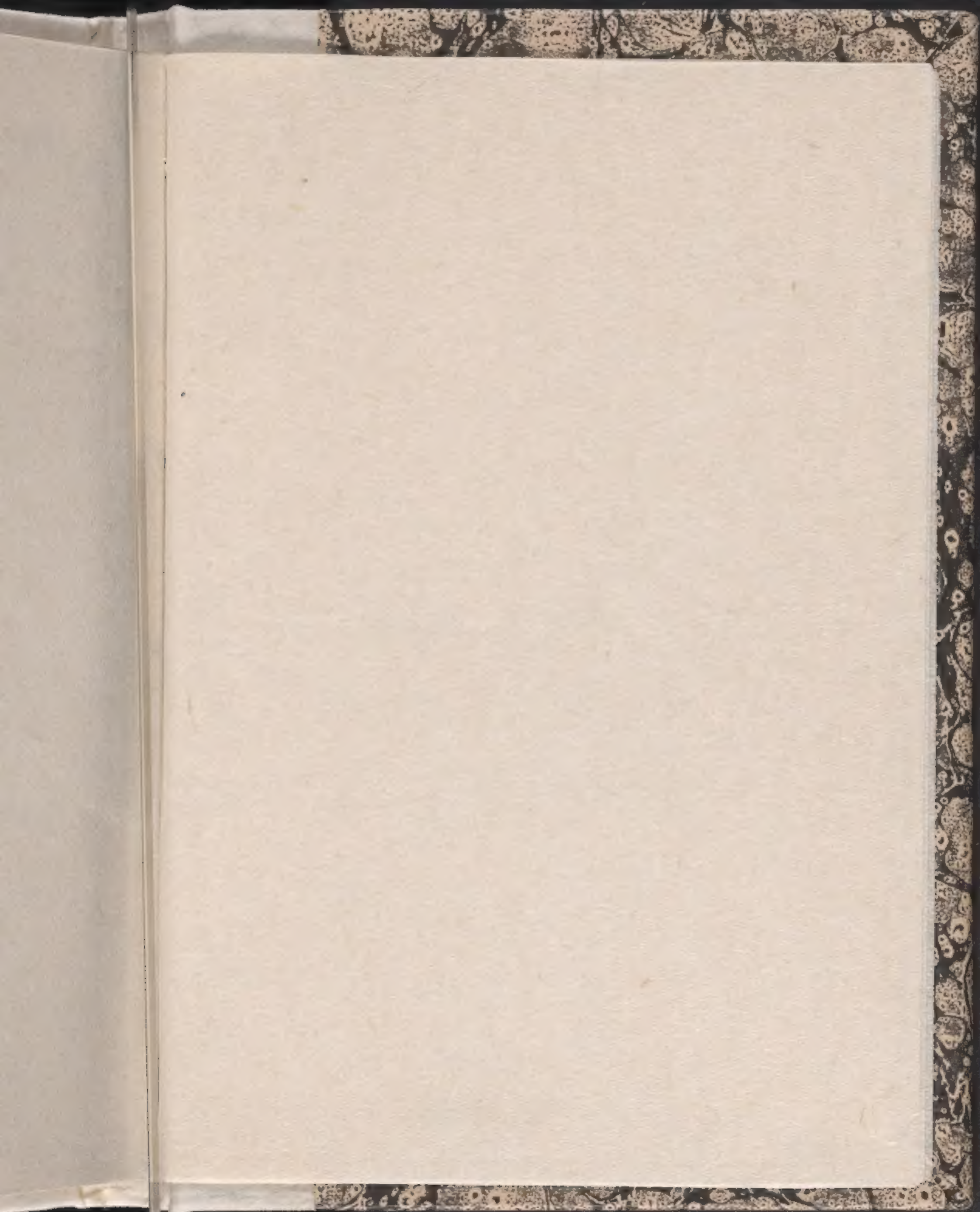

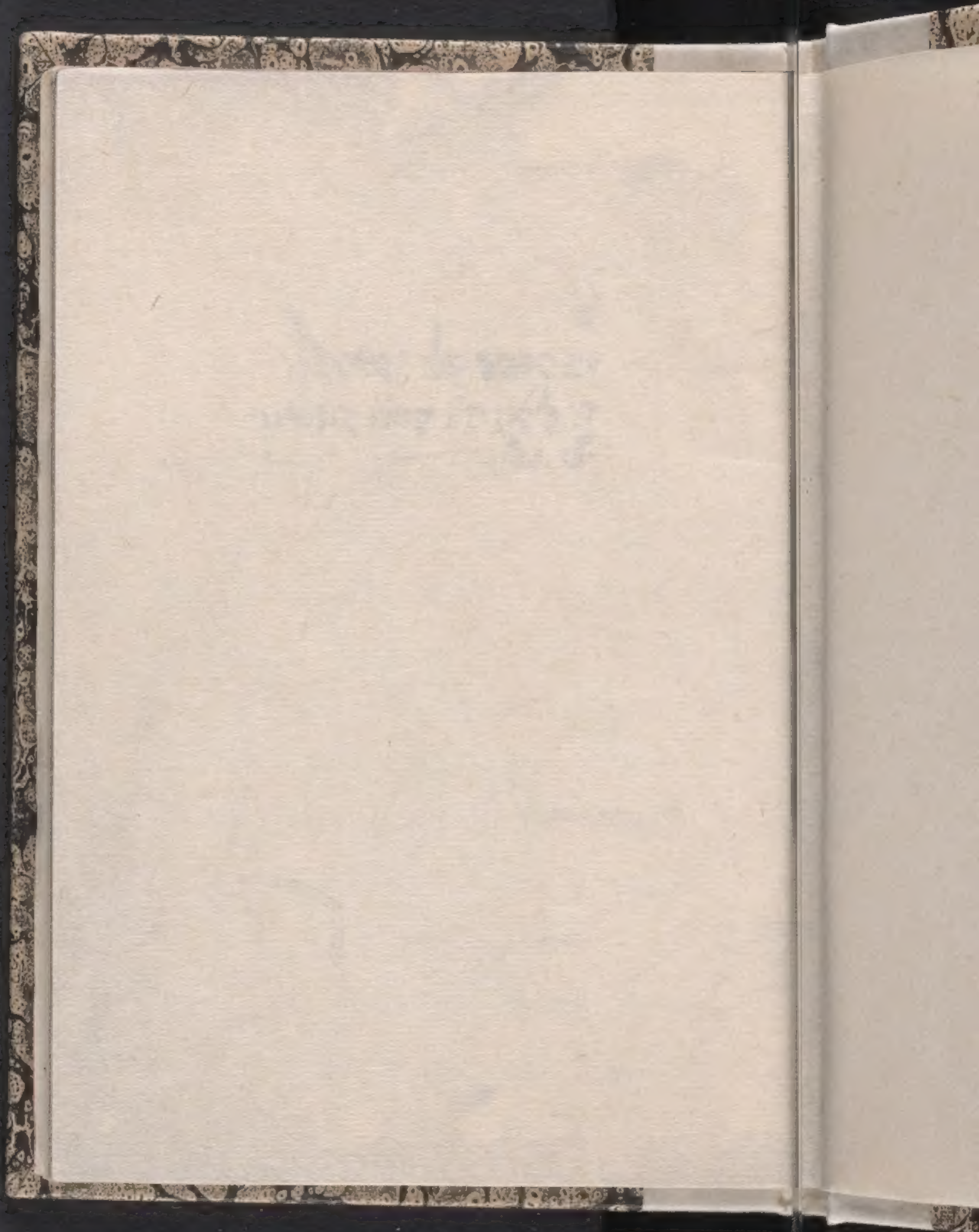
(4)S
RAR MS
482

1

זה המצב של המלך
הוא כזה שהמלך
הוא כזה שהמלך
הוא כזה שהמלך

מרת לו. ואחש
קקדמנן בר
חיס של פוח
ושל יי. נהור
קשוק טריו
בזמך חת
אבחמד טר
חויבך יח
חט רכט
חט יי פרו
חט
פל ופל
קכונן
משה יי
לדור ה

נקת לו ואדעת שפריו כל מעט מלה
 תקדמו בפרוק טוב תשק לחאשו עתה פז
 חיס של מומך נקתה לו מונך ימים פולס
 ופד נקול כבודו ביסועתך קוד וקד
 קטור עריו כ תשקו בוכות לעד תחלו
 שמך את פשך ה המלך בזמ בך
 ובחמד שליו כל ימוצ המלך ידך לכל
 אויבך מיכך המלך עמך תשקמו כקנו
 חס לטת פשך ה בחסו ברגס וקאכלס
 חס פרימו מאלף קאבד וזעטס מבג
 חס כ נמו שלך פשק חסבו מזמק
 בל ופלוי ב תשקמו שפס מתקדך
 קכונ של גבה י רומני ה בעזך
 עשינה חמדה נבונתך י
 לדור ה חור לזע ממני לילא ה משנחמי

ממי אמוך בן יוסף על מושב לא כולל את
בשרי פרי ואניב לי קמק כשלו ועבלי אס
קחנה על מחנה לא יא לב אס קקוס
פול מלחמה בזאק אט בועת אחר
שאק מאת ה אוקה אבקט שבת בבית
ה כל מי מי לחנות בעושה ה ולבקר
בהיכלי כ יפגט במכה בוס עשה
יפתח במתו אהלון בזנז דוממ
ועתה יפוס כלשע על אויב מבינה
ואזבחה באהלון זבחי תנועה אשמה
ואזמנה לה שמש ה קולי חקדו וחור
ועט לך למי לב בהשן מט אק פיך
ה אבקט א קקד פנקמח א קק
באף עבדן דין א קקט א קקט א קק
ישע כ אבי ואמו עבדי וד אסר

הווי' ה' דרכך ונמט בחורח מיטור אלמשן
 שורח' י' א' ארענט בכטע צרי' כ' קמו' י' י'
 עהטקד וטח חמס' י' לולא האמט' לנחוט
 צענד' ה' בארץ מיס' י' קוה' י' ה' חזק ויאלץ
 לבך וקוה' א' ה' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י'
 לר' ברוך ה' פוני המלמד י' לקרב
 אלבעות' למלחמה י' חסד ומכודת'
 מטגב ומפלע' לי מנג' נבומסית' הרודק
 עמי תסת' י' ה' מוק ארס וקדעהו בן אנטש
 ותחטבו' י' ארס להביל דמה י' מיו כפר ענף
 ל' קדש' וקד' נע בהדים ויעטנו' ברוך
 ברה וקפצס שלח מיטן וקדמ' י' טלח י' דין
 מארוס על' הקורט ממיו רביס מיד בע
 נבר י' ארענטקס דגד שוק וימי' מין שקג'
 אקיס שיר נודט חשירה לך בערג' עטור חזמר

חזמרה

לא כולל
 ונבר' י' חס
 ב' חס קדוס
 י' חס
 טב' ב' ב' ב'
 ורבר
 י' חס
 דוממ'
 מ' ב' ב'
 ה' א' ע' מ'
 חק דל' וחיו'
 חק חק סוף
 י' חק
 י' חק
 חק חק

חזמרה לך יי הנוקן תטושה למלכיס המוצה
 חק דוד עבדו מחרב עשה יי פצע וקציל
 מיד בע נבר אשר פיקס דבר שול וימכס
 ימין טקד יי אשר בענו כנענים מגדל יס
 בעעוריהס בגותנו בזנות ממוצות קבצית
 היכל יי עמנוכ מלכיס מפקיס מוזג יי
 לאטנו מאלפיגות מוככות בחוצותינו יי גופנו
 מסובלים חין פגן ואין יי אלק ואין פומה
 בחובותינו יי אשר העם שבעה לו חטאי
 העם שה גה יי יי פלג יי
 חנה ה בורח השמים ונזעיהס הבל ויוסכ
 בה חתה קצבת כל גבולות חפץ עס ועס
 כלטוננו ותרץ שגז מושלים ביד מלכיהס
 להנדיג חטא ממשלתו בצדק ומשפט
 ומשפטיס ואיית מיש על מקומו יי ביה בשלום
 חטוננו מק יי חלקינו אשר מידך טק

זרור וההד
 נפלים נפלים
 אפס ואינא
 יאקו הח
 ובזבנות
 חמדיך בק
 מכורה ל
 עד הפכה
 נדיבתו ש
 וטקה מלכ
 לטנס דוד
 עליו ועל
 גבולס ול
 שוכס מיר
 הגדולה
 עמוד כל

והיה על ראש האיש עמוד מיל רב
 בגלים בפוליאן הדור לשבת על כסא
 הכסף ואישא הנמצא כזה איש אשר לו
 יאמר: המלכה דושה עמו בתוס רבנו
 ובנבונות כפני יחם ארס ה' הפלאת עליו
 חסדיך בקרוב עליו מלכ' אף להלחם נגדו
 סכוקה לפאסו בוס נשק ותושט'הו ממקד'ממו
 עד הכהס תחתי' ויבקשו ממנו השלום ובגות
 נדיבתו שפת שלום למו' י'
 ועתה מלכ'ס נוסדו יחד להפג את בגי'ת'ס
 לטוס דיו' מלחמה בשלום ואמפג מיל להלחם
 עליו ועל הרוי'נס חש' שלומן ויבואו עד קצה
 נב'ר'ס ואדוט'כו הקיסר והמלך הנו נכב' עם
 שו'ס מיליו נגד'ס וכפני קול'ש'ס בקרב לך ה'
 הגדולה והנמונה והתפארת והנצח והקוד
 עמוד כל למי'ן פיקו עזרתו וה' מכה'ו להנ'ש'ן

התזקה

שם המלכה
 והפוליאן
 א' ו' מ' נ' ס'
 צ' ד' ל' ס'
 ר' ק' ב' ט'
 מ' ז' ע' ז'
 ק' נ' י' ג' ו' פ'
 פ' ו' ח' ק'
 ח' ט' פ'
 ל' ו' ו' ט' כ'
 כ' ע' ו' ע'
 ל' כ' ה'
 ש' כ' פ'
 כ' ט' ל' ס'
 ד' ט' ק'

החזקה שומרהו כחשון פת שן ברוב חוש וחמץ
כח בגי' ורענן וקצ' להו מכל דע אמור לו
שועתך חט עלמ חורך ואמיתך חמה יתודה
מכל כל עפת כל הקמים עליו לדעה ועל
שבתו קופטע בנוגה זמך חזק וחמץ גבא חורן
וכבאוק חטי כביתו בכל חטי יפגה יטכיל
ויכח יגיע חף יפהת על חויכו יתגבר תכחיע
קמין תחתיו עד טובו ושיחרו פגן לדעו ממנו
השלוס כחטי הוא חוקב השלוס ושלוס יעשה
למו חב החמים חדון השלוס תן כלל כל
חלב חץ יועציהם ממעבות שלום ליזוכה
ברוחך ויקר דמם בעציהם וחוב לח תהיה
עוד בחץ לשער דס האדם במלדס ושבו
שמים כולס כגון שלום וסקת וזכות עד
עולם חמ קין לחון חמיו פגו וקטין לבנו
לפניך ה פורט ונולדו יי קס יי פס

רוב חושיו

דע חמור דו

המה נחמה

לדעה נע

חמל פבאח

פגה שכי

הו יתגבר יפית

לדעו מחנו

ושלום יעשה

ע כלל

לום לזוכה

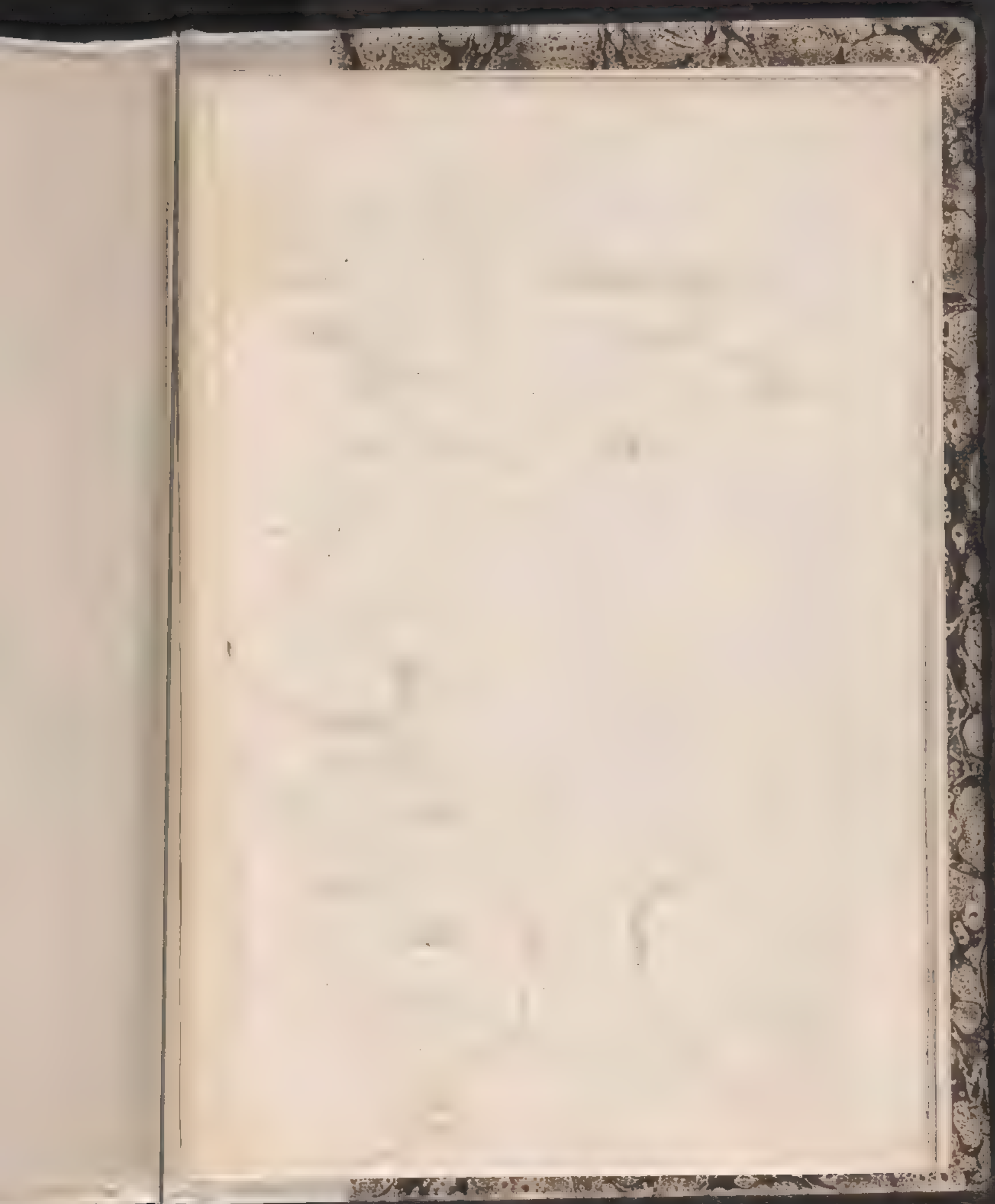
למדה

לדס נשפ

למדת עד

העין לבנו

נע

22 32 40

مستند

27

07223

July 1991

البرق والبرق

۲۰۰۰

1

37-10-95

29 Dec 19

50

7

מכאן ויבא אל יסוד שמים
והוא יסוד ארץ ויבא אל יסוד
למען

מפר ברית לבקם

כומר אחד היה שלא העח עין שלא עבד ואיין
 וחיקר וידע בשכלו כי הכל קהל קמק דוגמא
 קעקועים והיה חכם גדול וקושץ ונהג ידיו
 בן כח שנים נג צדק ומאמ ברית לבקו האמר
 נודע בשערים שמו נשב אה וירחמקו אה
 ישראל ואילך ברושעו של יסו הרשע ורבר
 לקלמירין אה נולד ואה נשכל ומת וכן אמרתי
 אברהם כי כתוב הכושעו אה ירש אה
 מרים היה צדיק והיה קס וקס בחי ויחיה
 והולך לבית הכנסת ומקפלה ומרים אטקו
 היתה יפת תואר והיה לה שכן רע ואהב למרס
 באהבת נפשו ושם דעתו ליכב עמק וקס ומא
 בעלה בחי הילול במנהגו והלך לבית הכנסת
 ויחז דליתת הבית אכל לא ממנו והטכן
 הרע

ענין שלא עבד ואין
 ל הבל המה צדקה
 ויקושר ונתן
 ב בריית חבורתו בלשון
 ה' וירחמקו ה' אלה
 שו הרשע ורבו
 ל ומת וכן אמרו
 בא כ יוסף אש
 ס בחכ ואלה
 לל ומרים אשתו
 פ רע ואהב למרס
 כב עמק וקד יוסף
 וקד לך לבת הכנעני
 נצול והטכ
 הרע

הגע דחב חלוקות הבית ושכב עם מרים והיא
 מה שהיה לה אה ואלה אש נכרי ומחוקתה
 ה' נתעברה ועבד חדש ימים ואלה היה לה
 חורח כגשים אחריה מרים ליוסף בעברה יש
 כמו אשר שנים שבכל חדש וחדש היתה בא
 לי חורח כגשים ועתה כמה חדשים יש שלא
 מאיתו שום עדות אמר לה בעלה שמה טקיה
 וחמיר על כן לא מאית דם עדות בלשון
 היתה מ' ומה דנא עבר שבועה חדשים
 ומעשה עמנו אמרה לבעלה אש מעוברת
 וילך נוחם אז אמר יוסף קודם לכן היתה לי
 חטה אחת ואלה נתעברה ממני ואלה היתה
 עלי פטר שנים ואלה נתעברה ממני ואין חנה
 נתעברה אז אמרה מרים ליוסף אומר לך
 אדוני קמת ברי לה והלכת לבית הכנעני

במנהג

כמנהגן ושכבת עמי מאז טרע ליה נקטלוק
והי כאשר שמע יוסף בן חנה לו עד מנהג
אמר לה יכל מה שהייתי הולך לפתך גר
לא הייתי שב עד הבקר שנתה מה קבעו
עלי את לא פשעתי על זה כשצאת למקל לא
סגרת קדרות ולא קראתני לסונגה ובח איש
נכרי ושכב עמי וסבונה הייתי שאתה הוא
שסבת עמי אבל ראיתי אותך מריה עם
שכננו הרשע אנלי הוא עשה דבר רע
על המדינה שבת עמו אנא נולך את
חברתנו מה נעשה אם ישמעו החסמים
הדבר הזה דכונ בדן קונה ומכב אתה בקר
לא נלק הדבר בקהל ושלמו לה תשעה
חדשים וירא יוסף מאד ויאמר למדס נכח
מהנה ונלך למכרים ושמה ירד כל בית

לוי

לחם ורעים כחט שקר ותרבץ קחטק מיד
 ה' יתב כטוה ומכא טטרה מכרים נמחם
 יתקם יתכרס והביאס לביתו והיה
 שם משה ועבדו שם וחמך לקח המתינו לו
 הנה עד הערב גלל יראוץ קטש בזמן שלוקח
 חט אחר חטתי לעת ערב יגלו מבית לחם והלכו
 טמו ד מילין וילדה בן בליבוט הנמוליס
 והחמוגיס ומפט הפחד והבוטק דכבו על
 החמוגיס הלכו למאכרים והיו שם ה' טטש
 ויגדל הנער ויקרא שמו שוע וכשהיה יסו טן
 ה' טטש הוליכו לבית המדרש ויבא חכף עד
 מאד ולמד כל חכמות טבעולס ובמולכת
 כמפס הראח מאד והיה חכם גדול וכלטק
 קטש הנעץ ליה טטש חמך ימא למקיס
 נטוב לבית לחם והלכו לבית לחם וטש
 הוליכוהו

ע ליה טטש
 לו טד מה
 יתקרה גר
 מה קטש
 לק למק לא
 גרה ובח אש
 טחקה הוא
 מדיה טש
 הדט החט
 נולך חת
 החפמים
 ופכ חדקה
 לה קטש
 מדיס נכא
 ל כט לבית
 לחם

הוליכו לבית המדרש ללמוד וללמד הורה
שבטה ששם אשר כמוהו לא היה כן וכן
בד על של זקנים יושבים לעון היה
גם הוא והה נופה לשכונות ותר במלס
ויקבלוהו הזקנים וישבם וכו' בגשנות היה
עשה והיה שם המפורש יודע כמו שהם
יודעים אמרו הזקנים נתפש אחד זק מליצה
משכמה הוא כי נתגעה נתגעה על פולס
אז קראו ליוסף ושלחו לאמר הנה היה לך
אשה אחת ושעתה עמה כמו יו ששם ולא
ילדה ומתה ואמר לקחת את מרים והיתה
עמה ששם ענין עוד ולא ילדה ועתה איך
ילדה אשתך את יסו נשבעך בשם אלהי ישראל
ובתורה הקדושה שתאמר לנו האמת אמר
להם הענין הנזכר וכששמעו המכמים

לך במנדליון על פני המים בשמחה
מאד וקלך והסתחזה לו ונשק את כפיה
וגליו ורפל אהותו שליו וקלך חזיון וכו'
היה יפה שבע בחוקי הים מצאנו גם מידו של
פיה מאלהה שמו והיה גם הוא קורא
במנדליון שלו תנפם דגים בתוך ים עבדיה ושקה
ישו כשפנות והיעיל דומ סעשה בים והמנדליון
משכה להטבר אז נפל פיצו חתיו של שוכהה
על דגלי ישו ושקס ואמר אלהים כבוד את
חמי מתמתק הים ושעה ישו כשפנות ושמה הים
מוזעפו ויכא אלההה אה בשה במקום שהיה
פיצו ולקח מן המים שבתוך הים ונתן דגלי ישו
ושקה את המים ושק כפית דגליו את אחר פיצו
לאחיו בן אלהים זה ובאו קשקה בבתיקס והיעמו
לשון בבתיקס ומבבו בעיר והמירו חנשים ונשים

היבה

היבה בלחמ
היה מת חת
מל ה
והיה ספע וה
לכע במכר
קבדים בלח
אנשכר טד
בבועות קכר
שפנו מחד
שפנו חת
נחה מה מכ
לשון של הצ
חדש קמא
כמה טאכ
שטח ולקח
תכלת ונש

[illegible]

וְשִׁמְשֵׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּי צִוְּתוּם שָׁלַח בֶּן חָפֵץ
 מִבֵּהוּ וַיְפֹל עַל רִגְלָיו וַיֵּשֶׁק אֶחָד לַרֵּשִׁית וְשֵׁנִי וְשִׁמְשֵׁם
 מִהַרְפֵּס כִּי בֶן אֲדִים אֵל וְכָל מִקֵּץ שָׁנָה אֶחָד
 הָיָה עֹשֶׂה לִי אֶחָד לֹא שָׁלַח בְּחַיִּים בְּבֹרָה וְשֵׁנִי
 כָּל מִשְׁנֵה לֶךְ בְּגֵד לִצְבֹּעַ יִבְנֶה וְיִקְחֶנּוּ וְעֹשֶׂה
 בֶּן וְנִקְבְּלוּ כָּל שֵׁם הַבְּנָדִים בְּיָדָהּ אֶחָד שָׁלַח
 בְּבֵנִים גְּדֹלָה וְאֶחָד כָּל אֶחָד חֶבֶס יִבְחַר וְיִשְׁלַח
 הַצִּבֹּעַ שִׁירָה כִּי בְּנֵי הָיוּ תְּכֵלֶת אֶחָד הָאֶחָד
 אֶחָד אֵל כֹּזֵב וְכֵן כָּל שֵׁם אֶחָד יֵשֶׁן כָּל מִי שֶׁ
 שְׂרֹפָה בְּגֵדוֹ בֶּן אֶחָד הִיא שֵׁן מִשִּׁים דִּזְרָן
 הַיּוֹדָה וְתֹפֵל הַבְּנָד כִּי הַצִּבֹּעַ שִׁירָה וְעֹשֶׂה
 וְאֶחָד קָח עֵדִים כִּי בָּלוֹט לָקַח בְּגֵדוֹ אֶחָד שָׁלַח
 לְאֶחָד אֶחָד תְּכֵלֶת בְּגֵד אֶחָד יִרְוֹק הַשִּׁירָה יִדּוּ
 בִּתְרוֹ הַיּוֹדָה וְאֶחָד יִרְוֹק וְהַעֲדִים הֵיוּ בְּתֵבִים
 בִּבְלֹט לָקַח יִרְוֹק וְכֵן עֹשֶׂה רִבּוֹן כֹּזֵב כְּשֶׁפָּאוּ
 כִּי אֶחָד בְּחַיִּים בֶּן אֶחָד הָיָה הַיּוֹדָה בּוֹ

חננים ונעים רבים וקמתו לו ייחזשלו לישו
 אדוניו אל עוב פנינך שתפלה לעוננו ונזכה
 לנחלתך ברא חמור להם כל אדם שיחמץ כ
 חש כן גרים ירד יבגם במים הזדונים ויחמור
 חכ ובן ארומ הזומחה יסח ונזכה לנהיגם—
 ועתה יש לי טעם תלמידים ורצוני לעשות אותם
 יפ דנקדאים בלשון יון חפושזולים והעלה
 לטמים ופשאדך לעפג את האף אפלה להם
 כאשר שמע הכבג זה הדבגים העמגם
 הווא את ביקו ואת מלאכתו והלך אחריו נכפשו
 ישו וכל תלמידיו בספינה אחת ללכת בים—
 עבדיה דחקו מארבע פאותיו ועשה ישו
 כשפכות כמעט שלא נשבה הספינה וכעין
 כלם את ישו כן אהם הצלכומן המות הזה
 שלא כזה גג בים חמור להם א תפתדו את
 א הרוח אפוק

אֵלֶּכָּה לְרוּחַ וּמִיּוֹד יִשְׁקוּץ טַעַם כַּמְּצוּקָה וְשִׁקְצָה
הַרוּחַ וְטַמֵּא הֵיטָב מִזֶּעֱבֹב אֵלֶּכָּה הַטְּחָנוֹ לִישׁוֹן וְלִמְחִיָּה
אֶחָד כִּי בֶן אֶחָד אֶתָּה וְתַמְחִיו כֹּל הַמִּלְחָמָה
אֵלֶּכָּה מִכְּרוֹת תִּלְחִיחוֹת לְמִלְחָמִים הַיּוֹשִׁים טַעַם
לֵהָס וְקָלוֹ וְקִלְמוֹתָיו עַל־הֵם וְשִׁמְעֵה דְּבַר צִנְיָה
וּבָלוֹ חֲנֻשִׁים וְנָשִׁים נֶאֱכָר חֲרָבָה וְהַטְּחָנוֹת לֵהָס
וְהִיָּה שֶׁסֶּה חֵטֵּא עֲשִׂיר גָּדוֹל נִשְׁמָן מִתְּחִלָּה וְהָיָה
לִישׁוֹן וְתִלְחִידֵי לְבָבָתוֹ וְעָשָׂה לֵהָס מִטְּחָתָהּ דָּוָד
וְיִשְׁתָּנוּ וְיִשְׁכְּרוּ אֶחָד מִתְּחִלָּה לִישׁוֹן מִהַ עָשָׂה
לְמַכְרוֹת מִן בְּצִיטָה וְחֲזָכָה לְעוֹלָם הַבַּל אֶחָד
יֵשׁוּ דְּבַר טָקָל הוּא כֹּל הַמִּתְחַלֵּשׁ כִּין הָעוֹלָם
הַזֶּה וְיִדְּלָךְ עֲבוֹדָה הוּא יוֹשֵׁב מִלְּפָנֶיךָ שְׂמוֹת
וְהָעוֹלָם הַבַּל אֵלֶּכָּה מִתְּחִלָּה הֵיטָב בָּתוֹ וְכָל
אֶחָד לוֹ וְהָלָךְ אֶחָד יֵשׁוּ וְתִגְדֵּל שֶׁסֶּה יֵשׁוּ כָּבֵל
הָאֵלֶּכָּה אֵלֶּכָּה אֶחָד יֵשׁוּ לְאַחֲרָיִם תִּלְחִיחוֹת וְיִדְּלָךְ לְרִחוֹת

וְתִ

נחמד ה"ץ וא"ץ לו לחטלים הסעודה חמור לחמור
חמור לו למלאות כהם הרבה מלאים מים ויחלוש
נצלי ויטשו כן ועשה יטו כמכנות ועשה מן המים
י' זה יהי דומה להם ולקדושים י' ויטו ויטו
טמו ויובח"ט מתך גחטו במזה יטו ויטו
טטה כמכנות והחאה ליובא"ט במלוח כ"ט
העלוהו למעלה בטבעה דקיש"ט גרמה ט"ט
כמא ה' ודאה ברנלי הכמא שרפ"ט וארבע
חיות הא ט"ט אדם נכו ולפ"ט הכמא מכל של
זהב ועליו מכב וכך תעשה כיתות של מלאכ"ט
וקיו חומרים אמלאכ"ט כ' יטו טטה ועתיד לבא
לפתוח זה המכב נא"ט לא יוכל לטבוע בו
ואמרו המלאכ"ט ליובא"ט זה הכמא עתיד
לעכב בה יטו ועוד קבאו לה חמוט"ט שהיתה
בנויה למעלה בשמים מזקב ומירי"ט ובית
מקדש

ויהי חמור לא
 חיס מים ויחוס
 ויעתה מן החס
 ויטהו ויעברו
 ישן וישן וישן
 במלואם כש
 ס גמלה שם
 רבים וארבע
 במא סכל של
 קנות של מלחמה
 ויעתיד לבא
 ויעתיד לבא
 כמא עתיד
 מושלם שהיה
 מיריביות ובית
 מקדש

ויהי חמור לא
 חיס מים ויחוס
 ויעתה מן החס
 ויטהו ויעברו
 ישן וישן וישן
 במלואם כש
 ס גמלה שם
 רבים וארבע
 במא סכל של
 קנות של מלחמה
 ויעתיד לבא
 ויעתיד לבא
 כמא עתיד
 מושלם שהיה
 מיריביות ובית
 מקדש

הדברים

הדברים במכר חזן הלך יונבא"ש ועצמו
כמו טובה וקיה טובן בה ולחקים חוכמה
לחם אל עטבים ולא היה לובם בנדיים כי
חס עליה קמרים היה חורב ונשדה חותו
בלבנט ולובם אחכ כך חמר יטן לתלמידי
נלך בבית יונבא"ש שהנח קרוב לודן
שם פנה אהים להציל במי שהקדמים
באפיזן הלכו לשם קס יונבא"ש והלך
לקדחתו ויסגור לאפיו חזקה חמר יטן
ליונבא"ש קחצ והציל במי שהשיר פיו
אהים ויקח יונבא"ש לטן עבוס והצילו נמים
ואמר בשם חב ובן נוח הצומחה ועטה
יטן כשכנות ונדמה לעם כמן השמים
ידד יונה אחק והביא בן שמן ויפק עור
חאש יטן וידד על גופו ואמר ייבו דכל העם

ונשים בלשון הדמיון מן העיר אחת
במדר אנשים ונשים ואמר ישו לתלמידיו חפצו
כל מי שיש לו לחם וכל מי שאין לו לחם יבואו
אלי וחפצו ומצאו ה' אפיס העם ובבלס לחם
עמאל פ' אס ה' בכבוד לחם והביתוס לפטו
ועשה אותם פתיתים קצתם ונתנם לבבלס
ובבש פתיתים ישו אכלו ושבעו והודיעו
ומצאו שלוש פתיתים מים ושקו ה' אפיס אנשים
מן המים מעז'ליהם עד מבניה נכנסו העם
בבית ומכרו כל העמים שעשה ישו ותמו' כל
העמים העם אשר בעיר והיה שם איש עשיר
גדול ושמו תומאס בלשון שמע' אן הדברים
הבא לישו בביתו ועשה חסד גדול ואכלו
ושקו וישכרו עמו אחר תומאס ליש' בלשון

פא

נחם מן
חל חבב
אחר גט
ללכת
ישו חס
חוק תלמי
פוט לל
עס תלמי
ומבבו
ישו כי
חוט וכט
העם
ל' והיה
עמק

נחמין בן בעיטך ואירט עגלס הבא ולקומנו
 אחי חבי אחד היה שמו פגליכוס ועוד חבר
 אחד ושמו מפקוס ואמרו ליטן גם חנו רוצים
 ללכת אחריך כשאר תלמידך אחד להם
 ישו חס חתם הולכים אחרי יהיה תלך עם
 חרן תלמידה והלכו אחרין אחי ישו לתלמידה
 רצונו ללכת לבית לחם לבית אחי והלך ישו
 עם תלמידהו אחיו לבית אחיו מרים הלכו
 וסבבו בער תלמידהו וספרו כל העמים שעשה
 ישו כי חמישה כפרות לחם המפיק להם לפי
 חיש וכשטמטון זה העם שעשה ישו תמהו על
 הריגתו שלם והיה שם איש אחד ושמו יאודה
 בן ויהיה חכם גדול ואמר הלך ואחיה תלמיד
 עמקתם כהן לך עת מה הדועשה אשר עשה

ישו

אחי חבי
 תלמידהו חטא
 לא לחם יבואו
 סוד כלם לחם
 והביאום לפטו
 תרם לכלם
 כגו והוריו
 וקאכס חתם
 ונכסו העם
 וישו ותמא כל
 שם איש עשיר
 ע לו הדברים
 גדול ואחיה
 לישו תמה

פא

שן ועד היה שם איש אחד ושמו מאריה וזו
והיה גם הוא תלמיד ליטן עד הנה
תלמידים ליטן וזה שמנסה בענין מכותם
פיצרו מן בלדיהם לזקק מאת האל ויבאנו
אנחנו לזנוב על מיתות עומד מלמד וילמד
זל מאת האל וליפנס ומחה ה' את שמו
מקחוק השמים מארץ להם ישן עתה נעשה
כבוד שיש לו יב תלמידים כנגד
מזלוק כנגד שבאי יסורין ועוד חפשה
אתכם שופטים בארץ ופיצרו יהיה ראש
עלכם ואהן לו חפצות השמים וכהן
לפיצרו ג' חפצות וקיו קטורה ג' כבוד
א' ואמר לו חתנים אט כותן לך מחשלה
ומלכות שמים וכל אשר יבנה סוף עולם

ואנחנו

וְקָמְלָח וְכָל מִי שֶׁלֹּא יָבִיחַ עֲוֹנוֹתָיו
 לְכַדְרוֹכָן שֶׁהוּא נִשְׁעָ וְכַעֲוָנו יִמְעָק יִי
 וְעָתָה יֵלֶךְ לֶךְ הַגְּדוּת יִשׁוּ אִשָּׁר בְּקִבּוֹ יִי
 תִּלְמִידוֹ חֹן מִלּוּדָה יִי בְּקִבּוֹ יוֹעֵץ כִּי אִמְרֵי יִשׁוּ
 כִּי מֵאֵל בְּחֵק יִי וְאֵל אִשָּׁר חֲשׁוֹב וְאִתְּסֵי תִלְמִידוֹ
 שֶׁנִּשְׁעָ מִי אֲנֹכִי לִכְסִי יִי בְּרִי יוֹדֵעַ הַעֲוֹנוֹ
 אִשָּׁר יִבְּרַח חֲזָקוֹ אִשָּׁר בְּלִחְיוֹ יִלְמֵד הַכֶּה לְיוֹם
 בְּשֵׁשׁ וְאִשָּׁר יִבְּרַח הַכֶּה אִשָּׁר יִלְמֵד הַכֶּה
 שֶׁנִּשְׁעָ וְאִשָּׁר יִקְחֵהוּ לְאֶנְגֵּלֵי אִשָּׁר שֶׁלֶךְ מִוֶּלֶד אִשָּׁר
 יִלְמֵד לוֹ אֶךְ בְּ מִלּוּדָה וְאִשָּׁר יִקְחֵ מִמֶּנּוּ דִּינָר
 אִשָּׁר יִלְמֵד עוֹלָם שֶׁנִּשְׁעָ בְּזֶה יוֹדֵעַ אִשָּׁר עֲוֹנוֹ יִי
 עוֹד בְּקִבּוֹ מֵאֲדָרְקוֹט כִּי אִמְרֵי יִשׁוּ עֵלֶךְ לִי וְנִשְׁעָ לִי
 עִם שֵׁשׁ עֶשְׂרֵי תִלְמִידֵי שֶׁלּוֹ וְהִלְכּוּ וְנִכְנְסוּ
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְיִלְמְדוּ לְחַשְׁבֵּי בְּלִעַן שֶׁאִתְּסֵי
 אֲמִיכָלֵי הַגְּדוּת וְכַעֲוָנו יִשׁוּ עֲלֵיהֶם וְאִמְרֵי בְּחֹרֵי

חף

אף בית ה' ובית התפילה עשיתם טעם
 פרות יחידה אף ה' בו ויבזר חתכם בעורה והיה
 אדם אחד חולל בערש דני ולא היה יכול
 לקום מן המטה עבר ישו לפני אמו החולה
 ארבע בן האהים ק' להפגמה וחזר אמו לו
 ישו קדם וק' ויהי החולה ולקח המטה וק' לו
 כשראוהו העם ימרו מאד והאמינו אנשים
 רבים בישו והיתה שם חשה גמנה ורחקה
 מה שעשה ישו תלכה ואמרה לישו אדוני
 בן אדני ה' חזן עלי אמו לה מה ~~העשה~~
 יש לו אמוה לו יש בביתו שד אחד ומפנה
 לביתו יוס וליילה עשה עמי חסד ותבונה ותרחיק
 והיתה האשה הזאת כנענית אמו לה ישו
 אינו מוכה לתת נפלאה להענין כסא קדש

בית

בְּיָדָא דְּיָדָא אֲדֹנָי לֹא אֵלֶּיהָ כְּאַחַד שְׂפִחוֹתֶיךָ אֵלֶּי
 מֵאַחֲמִין אֲדֹנָי כִּי אֵתָּה בֶּן אֲדֹנָי וְהָלַח הַכְּלָבִים
 מִתְּכַרְכְּבִים מִטּוֹלֵחַמֶּךְ אֲמַר לֵהּ יֵשׁוּ תְּבֹנֶךְ
 מֵנָשִׁים כִּי הָאֲמִנָּה בְּיָדָא יוֹתֵר מִשְׁמֵלִית עֵתָּה לִפְנֵי
 לִבְתֶּךָ וְתַמְחֵא בִּתְּרָךְ בְּרִיחָךְ בְּלִי שֶׁד עֲשֵׂה—
 שְׂפִחוֹת עַד שֶׁהָאֵשֶׁת אֵכָה לִבְתֶּךָ וּכְלָהּ הָאֵשֶׁת
 אֵת בִּתְּרָךְ וּמִכָּלָהּ כִּי נִתְּרָפָה שֶׁכּוֹ יֵשׁוּ לִבְתֶּךָ
 הַמּוֹקֵד וּמִכָּלָה עַל פְּנֵי הַדְּרִין שְׂוֹטְכִים וְדַע
 הֵן אֵשֶׁת אִישׁ שְׂזֵנָה עַם אִישׁ אֲחֵר וְאֲמַר אִישׁ
 הַמִּנְחָפֶת לִפְנֵי הַזְקָעִים לֵאמֹר מָה אֲעֲשֶׂה
 לְאִשְׁתִּי אֲמַרְנָה לֹו הַזְקָעִים בְּכַדֵּק הַדִּין אֲמַרְנָה
 הַזְקָעִים מִהַדִּין הַזֶּה נִמְצָה עֲשֵׂה לְהַדְוִי
 לֵאמֹר שְׂכָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁוּ הַקְּוִדָה וְהַלְפִין אֲמַרְנָה
 עַנֵּה אֲמַר הַזְקָעִים נִקְרָא לִישׁוֹן דְּשִׁפּוֹעַ אֵת הַדִּין
 וְאִם

ואם ידון בדיון הקודש נמכר אענה ונחמד ונחמד
לשון ואמרו לו מ' זאת האשה ~~עבד~~ מה נשמה
בדנה הבין ישו כי אענה קס מבקשים לקורבן
שקן ולא ענה כלום אלא היה בידו טרפז
וכתב בלשון הארץ עם הטרפז כל מי שחל
חצה מימיו יבוא וינבוס אותה ויחלו קורבן מה
שכתב ולא חמנו דבר אלא כל א' לא הלך להפס
בבלימה והוא הלך שמח חמו ישו לאשה —
המנאפה אט לא חמיבין בזק העון אלא אפלה
לך בעולם הזה ובעולם הבא ולפי לשלום
אז במו שט אנשים להתפלל בבית המקדש א
רסן וא קלמי עשו כחה הקלמי שהיה מתפלל
ומתודה על עונותיו והרבין היה מתפלל
ושוק בקיפה והיה צדק חמו ישו לקלמי אט
אבלח

[illegible]

— 100 —

חמים לא יקחנה וזאת האשה יקחנה איש לא
ואו האחרים יהיו בלא חסם לפט האדים והלכו
איש לביתו בעמי נטש וישו הלך לביתו ועוד
בבקר הלכו הזקנים לבת זנוט בן יחיה בן
יבא ישו לבית המקדש נתפגש אודו ונהפך
לאתר כי חס נטש לו שאלה יעשה כשפגש
גינבל מהנו ^{בעוד} שהיו מדברים בל ישו
קמו הזקנים להודנו ועשה כשפגש וחקיק
חושך בבית המקדש באישון לילה נאכלה
ועכל אז ישו מידם ונאון העם נהאמינו בן
עם רב מיטהל ועוד פתבו תלמידים
של ישו כי היה איש עור מיטהל בל יא
ושמע כל העמים שהיה עושה ישו אחרי
לבעו קחוט והולוכו על ישו והולוכו רחוק

והשתחוה

והשקחה לו ואמר חונני חרות בן גדיס
היה לו שן מה תדבק חמר השני חט נולד
עויר ועתה חט שיש ממך מחור עט חזיט
קק בקרקע ונעשה ציט על האץ ולקח
מח קו קציט וזח בשטח של עיר והבוננה
שטח ולוקח היום יוס שבק היה ושב העיר
לפושלים חמנו לו חט יפושלים חט
מכריש אוקר עניס מיוס היותק על הלוכה
ולוך חקק רואה חז פופה לקח המעטק
והלמינו חנשים ונשים חבבים חט
פושמנו הקקטס חמנו נלך ונע נבדו פ
שייט שבת פתוב לא קעטק פל חללכה
נחיל נלכה לקדום הטבת ולחפם חת
התורה והלכו להוננו בו בוס פ בוס פ

לח

חנה חיל חט
הגדיס והלכו
לביקו ועור
בו יחדו פ
חורו ונע נבדו
ה כטטג
גיס בל יט
פנוק וקיק
ילה ואפלה
והלמינו בו
קבו קלמיהס
של חט
ה יט חמר
הולפורה

תחוק

לא ישה כמפס על כן הלכו ביום יב
וידע הדבר לישן וכרם קווא ותלמידיו והלך
ושבתו בחנוות שהיה נוהג לחנוות אז בחו
שתי אחיות שהיו בבית חשבו האחת שמה
מנהגה והשנית מאפי"א והשתחויה מנהגה על
דגליון וקיתה מנהגה כי כל איש שיבנה
בביתו היתה היתה נוחלת דגליון ועובדת
לו בכל מה שהיה נופה בין בתבטיל בין
בכל דבר אז נחצה דגליון בשני חלקים
ודגליון היו נטמאים מן הדרכך ושניה
מנחה מיט מסכות וממכה דגליון יישן
שחיק עצמותיו ראו עתה אם היה בן אדם
אך היה יעקב ויגע מהדרכך הלא פשה
בתוב לא יעקב ולא יגע אין מקד לתלמידו

חפץ הלא תדעו הלא תשמעו אחי בנ אלהים
 חסד טוב לא מעשה יסוד היה כשכונות ופי נאח
 לבן אלהים להיות שכונת ככל מעשה שהיו
 קוראים אותו בלתי כרת לא ינוס ולא יטן
 וכל עד שתי שעות פנים היה יסן תדע לך
 שחם כבוד לא היה במעשה כבודו עתה מה
 בקרב זה שם עשירי חסד יס וכן לאחלה
 חפץ וחסד לא שיהיה יסוד היה מובל כל היס
 בשור וכן שיכונת בקחו אחד בחלק ופבר
 מלכה לפני יסן אחרי זה למקדש למקד
 יש כבוד עשירי ימים שבת אחי ואם היתה
 היה לא היה מת אחרי זה יסן הדמית אחי
 קדשן ואם היתה חותו הלכה והדמית אחי
 קדשן לא יסן ואם כשק יסן על קדשן בשמו

אחרי

ביום יב
 וקלמיהו והיה
 לחנות אחי כבוד
 עי האחת שמה
 עתה מורה על
 חסד שיכונת
 חסד יס ועובדות
 בקדש יס
 שם בשעויותיה
 יסך ועשירי
 חסד יס
 שם היה כן אלה
 לא בלתי
 מקדש לתלמי

חפץ

אמר לקלמיהו הפירו את האבן מפל הנדו וישעו
בן ואז קרא ישו למת ששמו לאנוס בא בא מקצת
ואז קם לאנוס והיה שד שקם במקום אנוס
וברח ולא באוהו עוד יחפ פלו כי כל
מה שהיה עושה בפטגות היה עושה ככל
החוקוק האלו כי כל המתים שהיו מן הנפלים
היו ילדו קל ואישע ויחזקל מיו ולקחו נשים
והאפיכו ימים אבל הסחוק ונבזה וחדר
אישים ישו לא היה יכולת בידו להחיות אפי
יתוש אחד לא שהקיס שדא במקום
לאנוס כה להזוק את העם יי
אמר הדברים האלה אמר ישו לנפלים
נלך לינוס לים להתפלל והלכו בן שכלו
אזיקו העל זקנים אמרו כלם נשע לישא

שלה

שלה מחת
פטר אחת
עצמן גור
שן העים
לא באר
כי חס לה
לקים כל
חלפות
חישתין
פטגות
מאורן
לקלמיהו
ודוא גמ
והלכו

יום ומ לילה כד לדבר פה אבי שבטמים עב
שבו תלמיד ישן לעיני ועמדו שלוש וקציעה ימים
וטבו ל הגבטה ועמדו בתחתית ההר והיו
ימים לעלות בלי כשותו והקראם ישן והשזן
עומד על ימיו חמו השזן לישן לפע תלמידו
אז כוונה שאתה רעב ללחם ופחא למים
בזה הם חיוקים כקוב חס חרעב לא חומר לך
כדי יבול ומלואה ואין לפעו לא אכלה ולא
שקיה היט יכולת כדרך חמור לאבן הזאת
עיקר לך לאכול ולשתות והשזן כקבוצ להורות
לתלמידו חפצו כי גם השזן שליח הוא
אז יחד מן הגבטה והלכו תלמידו עמו והשזן
הלך לדרכו ועשה כשפנות ונחמה לתלמידו כי
היו עומדים לפני מטה ולפני ג' היו מן

חמר

אמר פיהם לטון נעשה נה נ שלוש סופות א לך וא
 לנשה יא ללהו אז נקטרו מטה ואילו ולא נראו
 עוד וידעו נפאו כי כל מעשיו כשפגות עוד אמר
 ישו לקלמיהו כלך לינושלים והלכו קרוב לשש כון
 נשמעו כל המאמינים בו יצאו לקראתו אנשים
 ונשים להשתחוות לו אחים אחים ואקמו כל מי
 אבות ואחבים ושמו על הארץ כה שילך עליהם
 ישו אמר ישו לקלמיהו לכו אל הנכח והביאו
 חמור והשיה אמורות על השמים ועשו כן ורכב
 על החמור ורגליו ד שס על השמים ועשו כן
 והעם לפעו ולאחרו מזמרים בתרופים ובמחולות
 ואומרים לו כן דוד הושענא נס זו מרפא היא
 יא כי בתחילה היו אומרים כי ישו כן אהם
 הוה ועתה אמרו כן דוד הושענא וכן פתוב
 במיפניהם עלטון הקדש הושענא ולא יודעים

מה

ב שבתים ע
 פס וקטן

הדיו והיו
 חס ישו והטן
 לפנ קלמיהו
 ופניה למים
 ב לא חומה
 ח חבלה ולא
 לחבן הזאת
 פ בתכין להחיות
 עליה ה הוא
 יהו שמו והטן
 חק לקלמיהו פ
 ג הו יא

אמר

מה אומרים ומטע רבנו כי כל הענין בענינים נסתר
וכן הוא היה עושה כי אחת הדברים הראשונים
היה אדם קצור בלעו נאנו והלך לקראתו לרחוק
את מטעיו של יסו ולא יכול עקיה נחלש והיה
טס עקמה אחת בלסון יין פולין עקחמה
ועלה על החילן פסחה את יסו יצד מן הסתם
ופסח את פסחו ופסחו על הארץ רחוק הענינים
היה חמדתו לו בין שהניג יסו עליו בעק
בקול גדול נבביה דין דוד טסה חסד טמדי
נחמה בבית הדרך יסו וקראתו ויחנן ביה
ולקחו כח היה עשיר גדול מכל בני ישראל
ועם הן הנה וקרא לכול בעמל ואכלו
וישבו ויבאו לביתם לבין יסו בין אחר שכל לוי
בין הנה וקרא חזק לוי העולם הבא
הנה יסו חסד דרך חסד לחם הדבר דומה

לחם

לחם ח טהור
חור ב כס
ומה בטביל
מי שיטח כל
ההא קדשו פ
ישיק טק
חקונו דעו
ביגושלים ו
פ לחוט לר
קפחקס ה
ועקב מט
ואי יכול
עקופחס ו
נקודת של
חמד כס

לא יט א שהיה הולך בדרך וראה אדם א שהיה
 הולך בדרך ומכר כל מה שהיה ללוקח הלקח
 ומה בשביל אחד הבתים נקץ כל הונן קל וחומר
 מי שיטה כל חטא לו ובה עמי שיקנה עולם
 ה' אה קדעו כי אט קימתי הפסוק שאמר הנחל
 ישעיה טה עט ופוכב על מחור ועל פי כן
 חקוכו דעו כי אט פוצה לעשות כמח עמכם
 בירושלים והזקנים יקפצו ויקלוע עד העין
 כי רצו ללכת לנהיג להוציא משם כל
 הכהנים היושבים שם כמו אברהם יצחק
 ויעקב משה אהרן דוד שלמה וכל הנביאים
 ואיני יכול ליכנס עם הבשר בנהיגם ואחר
 שהוציאם ואכנסם בנן עק אמנו פתחי
 נהיגם שלא יפגע בהם אדם עוד יי ואכ
 אחד בים הנחל להציל ואכא מן הים

לאח

לחץ לטפוח חת כל הגוים וחשב על פסח ד' -
ועשה בימינו ושיטה בטמא וקס תלמידיו -
יטפנו חת העולם בצדק וטקה דעו אחי
ודע כי בודלוי כי כל חת ידכריו שקר וכזב
כי חת בן אהיס הוא ובטתיו כזב חת טפלו
או היה בן אהיס היה לו ללכת מי עש העש
ובשר לפיכך חת מזהבם ולא חשם תלוי שחק
עפח קיסן - חבל ה' אהיס חת וקס ויט צדו
יכולת להחיות ולהחיות כמו שהיה בבורות
חכמים והופח חת בעי יטגל מרובס ועוד כמו
שנזר לפיכך שיעלו ליבטה הפך היקס
וכן נזר לדג שיכלע ליונה מי ויקחקו מי וכלה
וכלה דבוק עבמו חספס כללי א' חת ב' ולין
דומיה תהילה אהיס בדוק הוא ואיך יעלה על
דעת כי היו להקיס בנהיגס קל וחומר איתקס

חופדי

חנה חת
והוא
עשה יטו
ואמר להם
חנה חת
חמץ ורחל
בנה נקיס
יטו לעשן
ויטב יטו
חחק ועד
חופח ב
לחקוק וא
לקחמה
עליה

וכפר יצאו זה מכה של פ באנה קרנו מוצ
מזה בבגס ודושיץ והדושיחק וזו ה דושיח
שנתפסע בקוק הערליס ישו הנקדחח חושעילח
עוד חמר ישו לקלמהו דעליומי כי פיוס מחישי
יהפשוט קיחוקס יפו שקוא יוס ח של פסח וקלח
של העץ חזקו וחמכו לבבכס שלח תשובו להקדי
חמר חקלחיו של ישו ושמו יחוק חושכחיוני
זל היה חכס גדול ולמד כל פשפנות של ישו
והבין בשכלו כי כל מה שהיה עשה היה שוק
וכזכר שהיה מחזק כי פקחלק נקלח חקרו
שהיה מחזק פעם אחד הלך לבית המקדש
ליקח כדוג אחד שהיה משחק בו וראה השם
המפונם שהיה כקוב על עמוד של שיש בשדה
האדם הולך ללמוד זה השם בפחתי מקדש
של מקדש בפקח הפעמית היו שתי חיות
ומפתח

וגפחדס היה
לזה לקח ח
המפונם על
ושם הקלח
וגפחד החי
והיה קודח ו
חושקחיוני
המפונם ו
לפקן גדול
ועשה לו כ
חזן באו פלס
זקנס חמר
שחזק חק
נועפנו לק
קד יומר
חושקחיוני

ויגמרו מה היה שוכח מה שלמד יי וישו לו מה
 לזה לקח חתיכות קלף ומכין אחד וכתב העם
 המפומט על הקלף וחרץ מעצ טור כמו כמ
 וטס הקלף בדרך ובכח שכתב מה שלמד מהטס
 נישמד האדיוק אחרי כן הוציא הקלף מירכו
 והיה קורא ועושה פלי פלמים וכשכונק ויאודה
 אישקאדיוצי זל טסה כמו שטסה ישו ולמד הטס
 המפומט ולא היה משמטו יי הלך כן יאודה זל
 לכהן גדול ולעל זקנים חט אממו לישו לדכס
 ועשה לו כזוב בשעכס שלא יטעה עוד לישנל
 אז באו כלס במקום אחד כהן ביזל ו- ועל
 זקנים אמר להם יאודה אישקאדיוצי זל רכונס
 שארץ חק ישו בדכס אמנו לו כמה פעמים
 נוטכנו לקופטו ולא יכולנו כ היה נאבד ממנו
 קל יאמר חקה שלא תוכל לו אמר להם יאודה
 אישקאדיוצי זל עלי למוסדו לכס אמנו לו לדלי

אחי

הבס לישן וילכו אחדיו עול זקנים ודקחו
לחם לחיבות ולבוקות דולקות כדס לבקס
לחם ישן במענה כהיה לילה ומפחזה [מענה]
וקפסו חתני וקכנזו הכחוק הרבה וכלטר
מכין חתני פשק בקול דס בני נדת לחס
ילמ- למוריס וברמיהו כדס דולכות וולק
כהן גדול והיטחורו שס עד שיהא לילה
לקיס פסוק שכתוב דנו לבקר משפצ וקוס
בולס לדץ דינו הזכר ישן שמוק כשפניק
ובבס "חמם הדברים הקה בשנקל דער
דוחו קבה לסמבנינוס קיפג וסגוס ופולחזוס
ההגמון ממוני כבס בחילול יבס כלחזוס
בצבניה לעיל בשוקא ורחק לימודה זל
וקבחו לפטנו ולפט קושט כז פגמיה ולפט
מנינוס הזקן כב היחוס כז וסגולת חתני

זל

במקוה חמ
גה חממו
היה טס מעור
ח קלמד סט
מקס חזק
ולח מפח
קלמק ולי
וקלך יחזק
ק חמם ש
לכת מכת
חק חמם
פוט ויהדנטי
חזו הלך יחזק
ס כולו ולימור
לכס

זל איש א שמו ישוע ישו שומר והצעה חת
העולם בפטנות תדע חוקו " אמר להם
יודע את שפעת חתק הפטנות והולכנו
לבית כהן גדול לילה ובבוקר לא מצאנו
חוקו את רצונכם הלך תישא חמדת חולי.
השם יתברך יעזור לי ואמסוג חוקו בידים
הלך ילודה זל ואנשים שמו ומצאנו חוקו
שהיה יושב בגל כמא כמו מלך ועם רב
לפטו ובטת חליפתם היו כולתם ומטקחוים
לפטו מהם אומרים בן גרים מקם
אומרים בן דוד וכטמאק ישו חת יהודה זל
שבא לקוטטו הזכיר את השם החפודש
ופרמ באויר אז יאודה זל הזכיר גם הוא
את השם ופרמ גם הוא באויר אז כר
העם תמקו זה פרמ וזה פרמ ולא היה

לפניהם אחיו לו כשפים שנמצאו בדרך חדשים
הם או יענים אחד להם רבותי פתבים יענים יקם
ומבלעם בן בעור הם ובמפגים באו לידי ומרפה
אח בהם כל מיני חולי אחיו לו מחמתי חקה
עומק בכפפים קללו ומלמד לימודים רעים ליעל
אחור לנו נחם לאו כהרוב מותק אחד להם
פתבים לא שכלי לא יענים הם ולא במפגים
מפחיתים לא מיוחנן פבניק הקדש קדיש וה
ונקנס לי אחד פיראמוס הקדשון לי ידוע
בן פרחיה ולחינוס רב הילודים יצו קידשתם
אח ינחן שאמר ישו אחיו לו בכפר כחוס
חד יגד אחד להם לכו אחיו ונבא החד
יחמד עלתו אחי הלא ושמעון פיכל ומכמך
ובטחין לעיניו והלכו לכפר כחוס מדינתו

ומצאו

ח'י ימוק ואבד שמו וכיוק וחנקוהו קרי
 לצנע אחר ליה וכו' אחר עלי אחר נע ככור
 שכל אחר ליה עליך נאמר הנע הורג את
 בנך בבוקר ועוד קרי לנכר ואמר ליה
 וכו' אחר ליה עלי נאמר נכר מעש אחר
 ליה עליך נאמר ואחר השלטר מקבירך
 ככור נקטב וכיוק ומה לו את דאשן קרי
 לקודק אחר ליה וכו' אחר עלי נאמר חזמור
 לקודק אחר ליה עליך נאמר זוכת תודק
 יכבדנני וכיוק והרבו חוקי יסו ואשס לא
 תכבה והיו דמיון לכל בשר אחר פלשט
 הקדמון ליהושע בן נחמיה תלמידו של יסו
 התקדל יסו הושע ודבו יומנן א קצעו
 את בני ישראל מה קרינה אתם קונני

להס

ר' יחורק

בן לכתב נחמיה

נחמיה קריק מו

ווקס מתקת

ד' ופצמו וקטלו

יח' מר' נוס

ב' עב' וב' מוט

יהושע בן נחמיה

מר' לו עלי אחר

ג' ליה' הושע

ח' נקד' וכו'

דקא אחר ליה

ל' אחר ד' דמיון

ל' ליה' עליך נחמיה

ח'י

להם חמור ליה ירכה חדונו והנחן נשלה
 ונודיע את עמנו כיסר ולהלך המלכה
 כיון נשמע עקבנינום והילך המלכה
 שלח להבאס לטען ופאן חמור ליקס מן
 חקס חמור לקס בנ גדיס חנו וכתבס
 שנמכחן בסינו של פטחן קס להפחוק כל
 מיט חול ואשק עקדק שלח לידק יכוליס
 חנו ליק לה בעס בלח איט השיב קיסר
 וחמור לקס יט לי בק בתולה יכוליס חקס
 ליק לה בעס בלח איט חמור יטו קין
 וכיון הקיסר והפחן את ביתו לפעקס
 ויטו בפלפולק זרק זרע במשק ונתעבד
 חמור הקיסר זכר לו כקבה חמור יטו זכר
 חמור יטו קיסר חמור קיסר חמור קיסר

חמור

חמור חוקס
 ביקי יט
 טפקיטן ו
 יטן וחמור
 חמור ליק
 נמש חמ
 ואננס לכ
 פחט כן
 רעיסק
 ומיק
 להורגו
 ושאר קי
 חמור ו
 וטע נכ

חסוד חוקים במחמר תשעק חדשים עד שקלד
 ביקי יי עשה קבה עם ושם חבן ממשיק וקלקל
 נבית יסון ולא יכול ללד שלח הקיסר להביא את
 יסון ואמר ליה ליה למה לא יכול לילד ביה
 חסוד ליה יש בילדים יכולת להכב הולד
 במש חסון שלא ילד לעולם קי לי חסוד
 ואכנס לבחמה והוליד יסון וידע הקיסר
 כי חסון בן אדום חסוד הקיסר עשה וקדע יסון
 לבחמה של בת הקיסר ועמלא חבן למישיק
 ומיהה יי חסון הקיסר הדיס קולן בבב גבנה
 להורגו כדכון עול הזקנים ויהושע כן פגמא
 ושאר קיחודים והופקוחו מחזק לעיר על חסוד
 בלתי ועשו שם שלוש פונקאס ותלו חסוד
 ושם כבדים עמו שגבנו חסוד חסוד מ שר

ולקח

ולקחן כל המעות שהיו להם בחנותם והנחום
עד הערב כדן תורה לקיים הפקוד לא תלך
עבדך על העץ וכו' ולא יפי כן קברו חורו נחום
שמעליו כן חטאות העשר עד שפיר מ' שילוח
וכמוזח קדוש כחל הן גזר ה' דה' נחום נח
ישו בר פגד' פק נכח' בל' ה' דמחל' ד' עשר
חק כל העולם חת' כן ילכו כל ילדי ה'
וכו' ונחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'
נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'
לחם כן אהיה הוא האהיה יריב בעדן חמור
לא כי חננו נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'
נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'
קל' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'
העיר נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ' נחמ'

לקח

לקח חוקו וקברו כבן שלא יגבגו חוקו קלמיה
 ויקברוהו במקום אחר להתעולל עליו לוקח
 ברגע אז נלחמו אה בני ישראל ועבד עס רב
 מבני ישראל וקהל החלחמה קלוק וגדל פן
 בני ישראל וכין מלומים ישו אז הלכו מאמית
 ישו לקיסר ואמרין הן הילך חלוצנו יודע
 כי נזרק לאמר שהיה לישו היחודים ולרבו
 של ישו ויקלו חוקים על העם וקברו חוקו
 חששיות קעיר נפגם ועלה לשמים ולא
 נבחה עוד שלח המלך להגיש אמרין לקרן
 לא נמצא כי קברו רק שלח המלך בעד
 היחודים אמר להם ישו מה עשיתם חנקו חמק
 ת יב חוקו על פן פה קרונה וקברו
 במקום פלוג אמר להם הביחוקו ליה

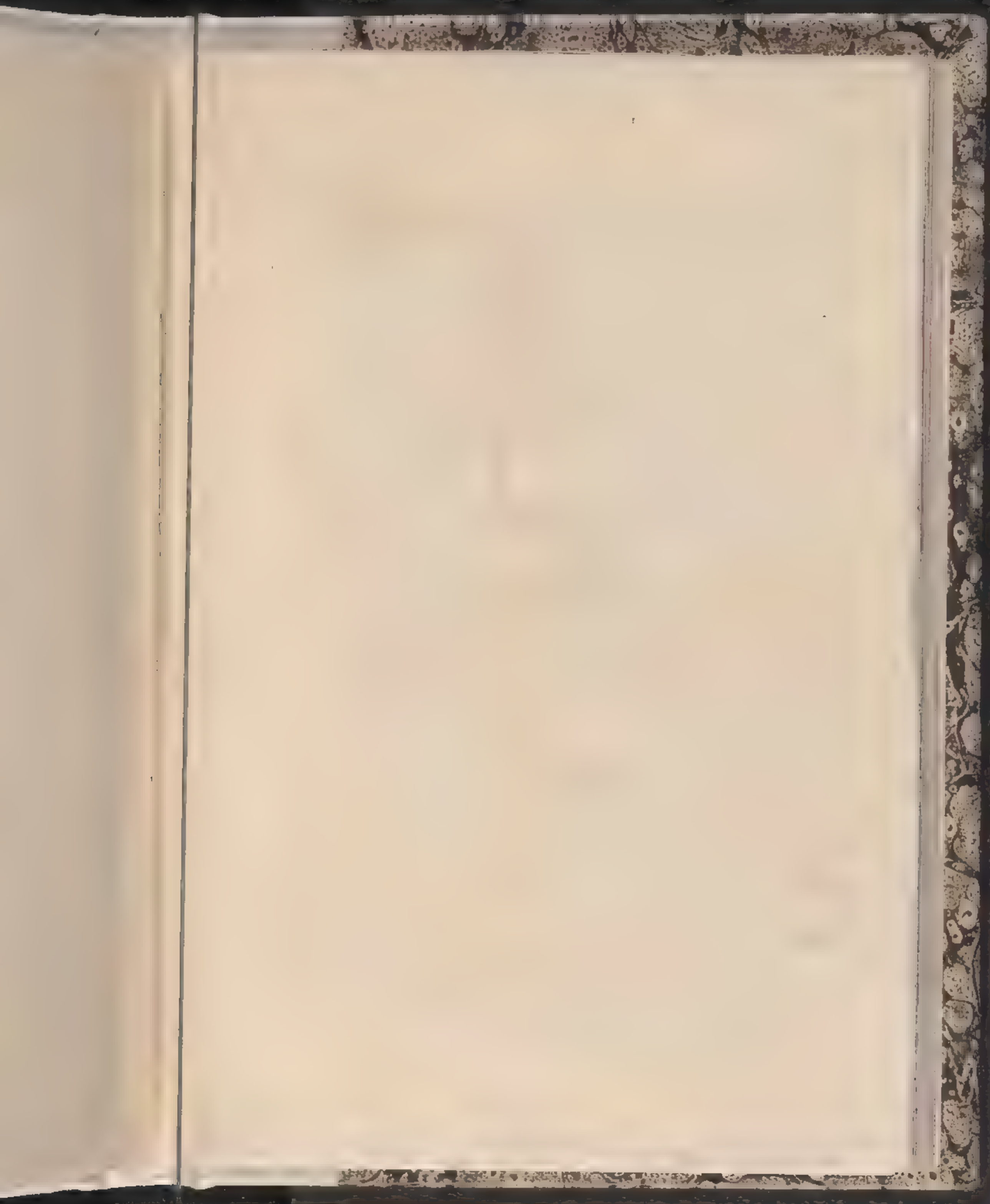
ואם

בני ישראל
 דפקו רחוק
 כן גבר חוק נחום
 ג שפר ה שילוח
 דהקבוצה נג
 ח דשמואל דעשה
 בן כר חוסיקה
 בגין ש נג
 ח חוסיקה
 ד יריב בעדן חמק
 חננו חממיט
 ח חוסי חננו
 ח חממיט
 ח חוסי חמק

לקח

ואם לא נחשב חתכם ויחזי חף המלך עליהם
מחד בזה השטח יאמר כך אמר ה' יחיה
שלחם את ישו וקובצו בננו את לקחתי את
ישו וקברתי אותו בגב והנה הוא קבור [גב]
בשבנו שלא יגבנו אותנו ה' יחיה וקברו אותו
במקום קדש ויחיה ה' יחיה על ישרא
מיד קדשו ה' יחיה ויחיה ויחיה לו חזונו
יחיה אחד לקח אותו מקברו וקברו בננו
מוטט קיראק שלא יגבנו אותנו קדמי דין
אמר לקס חתמה לטע הלכו ואבחו
א ישו לטע המלך מת וראה המלך את
ישו שקידה מת באותה השעה אמר המלך
מיו להחיה את כל אנשי היהודים מעשר
ועי קן עף וגם נשלים לבית כן יעשה
ה'

ה' יחיה
שמן יחיה
אפתי ואל
והחיות
קדש על
קדש ב

33

31

[illegible]

כב שמו לחטיות עלי ישראל ומכב בטבתו של זה
החטיות ושעטנו אומרו שזה האיש היה בחותו זמן
במגבים הוא שבת כב משנה בלבלה והנבא
היה בעזה בחותו זמן שנתעורר עליו חותה
נבואה ושבת כב זה חזמון הדמון שהיה
אומר עליו שהוא עתיד לה נקח חטיות והשדון
עליו תלמידיו שהיה לו סימנים פשוטים בגופו
והם הסימנים שאומרים המוקובלים שהחטיות
ימותו בהם וקודם כבזו עשפים שנה בחיזמיר
כבתי עשה זה האיש כמה מעשים מפוגשמים
וכעס בכונה זו שהוא היה החטיות זלאת ועוד
שביתן הקולא פקעונד בחופה אחת בשש
ויזכרזו וכעשו עמה כמה פעם ובחיתת
הנשים ש'מר לה שהיא עתידה להיות אשה
של היושבים שעתיד לילדות ימיתה והלכה
זאת

זאת האשה מעיף לשם מחקוק למקום עד שפגשו
עד שפגשו פגש ולקחה לו למשק וזה היה פלח
וגם נגדל לפי שבמורה זאת בהיותה קצנה
היתה מדברת בדברים קצו ועדין לא נקבעה
בשולש בלבלול המשיח הזה ובחיות שזה
האיש הוא שבת לב היה איש מקלח וקלח
שלם בין השלמים ומכס בין המכמים וחמיר
בין החסידים ומקובל בין המקובלים וגם
הנביא העד עליו כמו כן ועוד שאמר חותק
נבואה נעשה פנועין חתקבב בקונק
וקה חפנט סכס הזהר בכמה פינושים
וקה חגלה סודות ומכסז מצמים לחגש
ומה ששקה אדם בקונות לבו ובתוך כותלי
ביתו היה חגד לו ויקר ויקר היה מנח
שכדוק מזה טוטר שהאמירו בו כל ימי
ובאמצעות הקב"ה שגשגו מחקוק

למקור

כפי שכתבנו שזה
איש קיה בחות ומן
מח בלברק וקצו
שודי על חור
מן קדמין עקר
ות משיח והנה
עם פנומים בגמ
יחזקובלס שקמט
מים שנה בחזמיו
מעשה חפונטמס
המשיח זלק ועוד
הק חחק בש
שמש ובחיות
זדה להיות משה
מהרה והנה
זאת

לחקוס נקב כל השטן בכל העולם כולו
ואכילו בלי היסודות והתחיל אז הנח
לקקן תיקונים ולמה? מידונים לקדוש בכל
יום תיקון היום ותיקון הלילה והיה אומר
לכל אחד עבדות שבו ושונט נשמתו
וגלגוליו ונוקן לו תיקון וכפרה לחזיון
בסימון ועונשין מפונשים כל אחד ואחד
כפאני לו באותו זמן יבילה הנבואה וקוק
כל בפיה ואומרים שבת. פב משיח אהים
הוא ולא אחד באופן שהיו אומרים ומאמינים
כולם שזה הוא קיום נבואת יוא דברי כב
והיה אחרי כן אשכנך את רוחי על כל
בגד וטבחו בטבס ובנותיכם זקנכם
יזלומוק יחלומון בחוניכם מזיונוק יראו
וגם על העבדים ועל הפחות במים
הדמה אשכנך את רוחי כן היה שאלו

הקצט

הקדמות

ל העולם כולו
 והתחיל אז הנח
 ל קדוה בכל
 ק והיה חומר
 שופט נשמתו
 ברה לחצות
 כל אחד ואחד
 ה הנבונה ודוק
 בב משיח אדום
 חומרים וחלופים
 ת יא דברי כפון
 רוחי על כל
 תיכס זקנכס
 ה. חזיונות יחזו
 פחות בנים
 כהיה קטל

הקהלות ונתקבצו הזקנים עוללים ויונקי שדה
יבא חתן מחדרו וכלה מחופתה וכל העם
נאסף כאיש אחד מתוך העולם ועד מופו
בתענית בבב ובתשובה שלמה ואמונות
אמונות היו מתענים מ' ג' יום בצרפיס
עם לילותיהם ומישיטה ימים בהטמקה
בכל חבלה ושתיה כל השבוע כולה ומוניח
התענית הגדול הזה תמילתו וס שבית
אחר המנחה עד הכנסת כלה של שבית
הבא שעה ימים בצרפיס כחומרי תענית יום
כפונד כל השבוע בבצול מלאכה וכל
היום במלת ותפלין קוראין בתורה אמונות
של שלושים או ארבעים אנשים עותרי גש
תקין זה לא באופן זה לא באופן זה
והיה נמצא בן או המתעני שעה ימים

בצרפיס

לכופים תחול בן עשרידי שנים וזקן נשבע
 בן שמונה שנה ולא נסתכן אחד מהם
 כל חוקו קצמן והיו עובדין בשלה ושוכרים
 הבדק ונבנמין ואובלין וכלו היו עושין ומי
 שבמלא בידו גזל ואפי של כחק שנים היה
 משיב לחברו ונתבצר החשא והחק מכל
 ישראל ונתבצר ה' בלב ונאמר להם מוט
 המלך והנביא להתענות בו לא היו עושין
 חוקו יום משקה ושמחה כיום הפוכים
 ממש וזה לא היה בכל העולם כולו לא
 בכל עמי הנגזרים מלבד יושלים שהכלל
 לא ביצר א' בלב אבל הפגז דוב הימים
 לא היו מתעטין יי ויהי כאשר שמעו מלכו
 מזרח ומערב וישעו ראו תוכן יחד צדים

השדים

ללוי וינגיטה
 פתה ופלה
 לם ועד מופ
 חקה ואמונות
 מים ופופים
 מים בהפסק
 בוע כולה ומנוח
 יו וס שבת
 לה של שבת
 מומי תעטיוס
 מלאכה וכל
 בתורה אמונות
 מים מתדגש
 באופן זה
 ששה מים
 גופים

ועדק אחרת יחיל בולדק חיל אחרת לחמה
ולשמה וחלש ודום שלשן שלוחן לבח
לחם דענן מחקום לחקום וידוכה דכח
שכחוק עמל שלה מלח לחבבם לדע
דדבם ולחטב לו דבר ולחטב שיהיה ודיס
הי מחבבם לדבם וכועגם חק פיהם
בם דכחלם ואלא היי גלגלם דכח
ורגלם חיו מחבבם דיהוהם חכמה של
מחבבם דדית ודפית כל כך עב רב מחבבם
ורגלם חכמהם חטמי מחבבם דדיתם ככח
שלכס וכאלו דדבבם חיו מחבבם לדבבם
עד שכלם נחבבם ודורידן חטבם
ערו מעליו ומטבו עסקו נחלו חכמה

היג

הכל ואין פ
דקוקא חמ
העגה דר
חומר שדי
טפ דרב
העכוב ד
חוב קטירי
עד טחמ
טקיהוהם
דענן לחמ
חמק ודכח
ובח חמט
חמטמק
שלחן חמ

דביל ואין בם מועיל כימד זה הענין
 דתוקף אמונתו במושג תמימה אחר
 השנה הדרך החשית לקושאנדינה והיה
 אומר שהיה רוצה רשאל המלכות מקמול
 טפס הדבור והענין לשם נקטב ובאותו
 העיכוב היו כל כך גדולות קולות היהודים
 ורוב השירים והתושבות בשוקים ולחנות
 עד שחמט המלך ואמר לו עבדיו
 שהיהודים בא להם חמשים ונשתפר
 הענין למלך ואמר בלבו שמא דבר זה
 אמת ונכח לידע הדבר ושלח קצין
 ובא החמשים ועמד לפניו ואמר לו אמת
 היא שאתה משיח על היהודים והקב"ה
 שלחך אל ישיב חות או מושק עשה

ואח

חן דוד ל
גד י השק
ל חנני החבר
ה עושים לי חת
שכנו חסיד וריו
מחד חסדי
שחתה עוסק
ל ביתם עשה חסד
ביתו חסד
דע שחתה ופר
חסד מופק חסד
גם חסדה חסד
כן עסק חסד
זר הלבטות
ולפני

לפרק רבס יצחו למנוח ותחליכו קדש
והטעם להקונה הודעה לאח בקיות שבו
שכן מחזיקים דת קין המכונים הנדונים
ובמנוח כת המקובלים עד שנתקיים למנוח
זה בטקדובק משתחא חובבא ימנה וזו
הכנה ההתחדה אפי' אמו מתקו כמה
שכח ועוד להם תקוה ליקום וישיש אלו
לנו מהלל דשם והקונה טעם בזמן
קוד פחוטע שחבדה האמונה הוא גמול
חבבנו הוא קטל קלחוטנו הוא אמונתנו
הוא גמול טקדוב חנו מחזיקים והולכים
במדרש והאכלנו את הדמן וטק לנו את
הקדש והכנסנו לאח בטק לנו שכן
הבית דין ובו באמו חבבנו באמו והפלא

41

42

יח שבט פ
שנה כסליו
יח יתב לב
ואת במח
בלילה ו
עק היו ע
מזולה ב
חגשים כ
מלובשים
והיו מלוב
בטקיה ו
מדין מה
מלובש ע
חגים ש
דופקים י

י"ח שבט כ"ז חדר קטנה שנת קצ"ב באור בלוק
 י"ג בשלם בינושלים שיה קדש וזו שני נבלם
 וקדוש לגבול

ואני בחלומי היתי יושב בתוך הבית והיה
 בלילה ונפות דולקות בתוך הבית ואני ואמי
 ע"ה היו עמי בבית ושמשתי קול חזק
 גדולה בחזן שמדתי בחלון נראיתי חברה
 אנשים כשלושים או פאנצרים אנשים
 מלובשים שמורים חשובים יתר מן הלילה
 והיו מלובשים והיו משמישים קול דומה
 ובעקק ולכלם כהבתי וידעתי במלום
 שהיו מתים ונאט עליהם הא"ח חזק
 בלונן ע"ה ונא היה ביטקס החזק שמנוט
 חרבן שעה קצרה וקיס בליג'נה וד'
 דופקיס בשני הבתים בזעם ויגפה ויגלו

לכ"ה

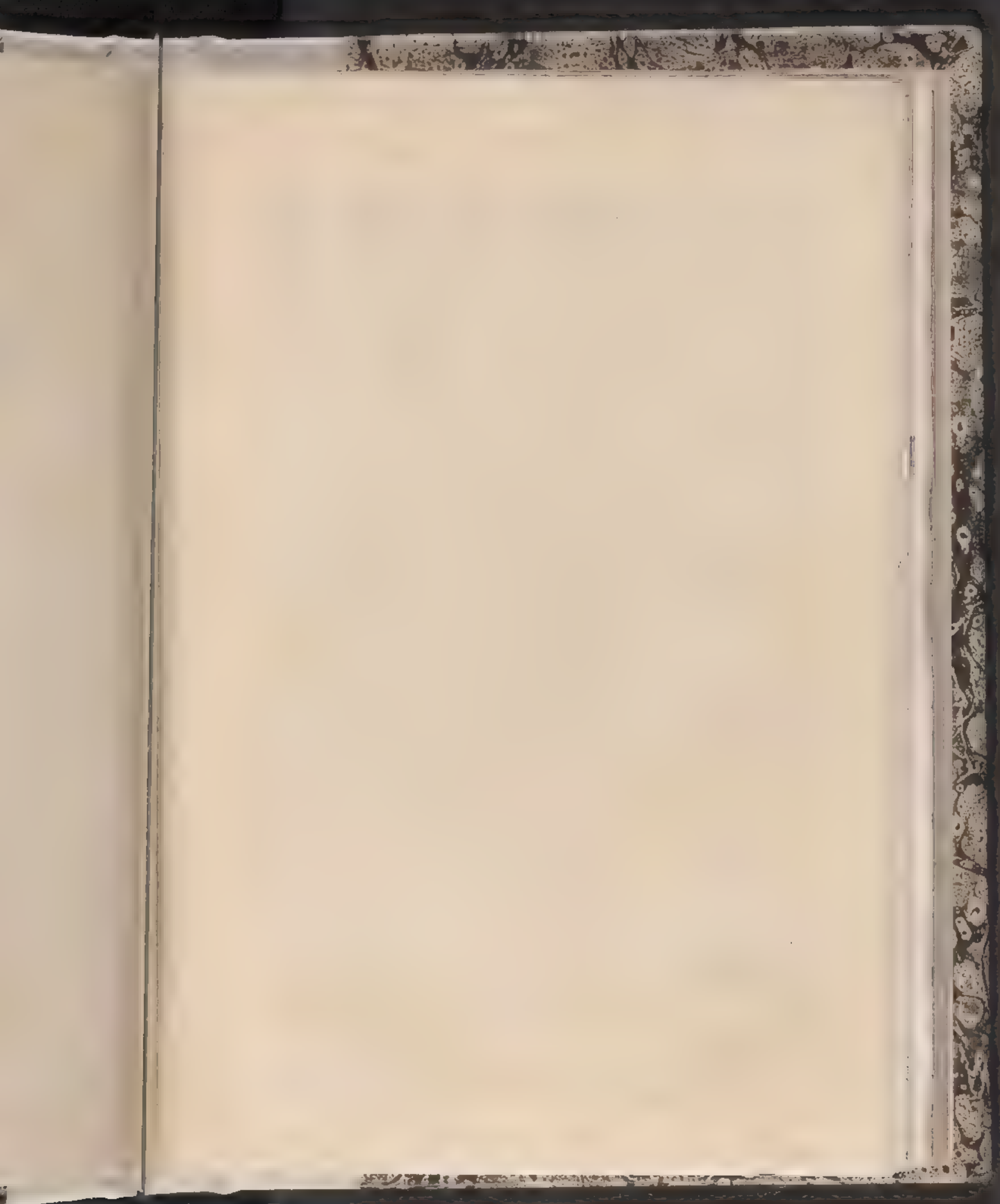
וידברו גם בפתח חכמי ושמעתי סודות נסתר
מפתח של סודים על פניו של שטיק ואלו
יהי כבוד פתח ביתי כבוד כבוד שלם כבוד
להקדים בביתו ולמי יתן בטובתו וזהו
מפתח נחמנו הנהגה ומצאנו דרכה וזה
ומייד פתחו פתח החכם ועליו למעלה ולמי
גם סודותיה כן דווקא על הימות חן בית
וגם מנהג הדלתות במעשיו שלם כבוד
אין בבית ולא דווקא כלום לשם שבתא ומיד
בהנשט לפתח ביתי נפתח הדלתות ונפתח
והנהגה כמי מה שברצוני דעתי מזה נפתח
המדרגים היה החכם במקבוליו נע ונאמר
שדווקא מן הבית והיו מוליכין אותו שחידו
וכפולש שדרכו כלם נטו דהי בעוק חיו
ובדי עס ית מקדס וקדס קדש אברהם

כחן טק וקד חסה גואקיל גע אחד מימי
 ולחזר משמטי ולאט פאנוכטן וקלכת עמקס
 מטע אחרת לקד כחן גע מאי האי על
 מה נשל מה כל כך תמר לי כל זאת הבהלה
 על הר מטה חביב שלכה חותו ונוצץ לקחת
 עמו לשטה חכמים המטיעין חותו ויש פחד
 שבעה אחד לכדו חותו ונשתמד וכו' . .
 אמר הקותב על שפיוט נשתמד הוא שמחה
 חתקו ובעו בחנניה ושאר הוא לבדו מכל יתו
 אחתיו לו אם כן מה להם עמי אין בבל
 החכמים מי שיחקה בידו יוכיח במשעין אן
 לאי ואם חותו דבין הדבה . . באומכי כך
 שברקו ונתחמו ממש וקלכתי אמה קד
 מטה גואקיל גע ליחנות למיזה מקום קיה

הולך

קוֹרֵךְ לֹא מֵלֵךְ הָיָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
מֵלֵךְ הָיָה לְרֹכֵב וְלֹא לְשֹׁכֵן בְּבֵית
מֵלֵךְ וְלֹא לְשֹׁכֵן בְּבֵית מֵלֵךְ
פְּטוּר מֵלֵךְ לֹא לְאִתּוֹ כִּזְכּוֹ
וְהָיָה בְּדִשְׁתִּי שֶׁבְּסוֹף הַשּׁוּנָה הִתְקַדְּשׁ
יָדָיו בְּעַד וְתַכְכָּף מִיַּד שְׂחָתָהוּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לֹא הֵלְשִׁים הַעֲוֹנָה הַזֹּאת לִי
הַמִּתְקַדֵּשׁ לְהַכְנִס לְכַעַס הַמֶּלֶךְ
חֶטְא חֲמִידָה לֹא חָק הָיָה לְעוֹלָם הַבַּיִת
חֲמִידָה לִי לֹא לֵנוּ נִשְׁוֹת לְעוֹלָם לֹא
וְהַקִּבְּלִי מִשְׁנֵי יָדַי וְהַקִּבְּלִי הַיָּד
מִמֶּנֶּה לִי לְפָנֶיךָ מִדּוֹשׁ אֵל לְשׁוֹנֵת
מִמֶּנֶה מִזִּמְתִּי וְהָיָה לִי עַד הַיּוֹם
לִבִּי שֶׁהָיָה חֵן בְּאֵינִי וְהָיָה לְעוֹלָם

עַם הַבּוֹמֵת לַנְּשִׁים עַל מַעֲשֵׂיוֹ שֶׁל ה' חַטָּה
 חַטָּה הַגָּדוֹלָה וְהַיָּדוּשׁ הַזֶּה הוֹמַר אֶל הַדְּבָרִים וְזֶלַל
 קוֹנֵנֵה ה' לִיזֵן קוֹן חַטָּה לֵה הַקְּדִימָה
 הַבּוֹלֵה שְׂמִיחָה קִי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂמַח הַיָּזוּשׁ חַמְדָּה
 לֹא מֵשֶׁה אִינוֹ פְּדִיחוֹת נֶשֶׁע דַּמֵּר לַחֵה סוֹתָק
 יִשְׁמַע הַמִּדּוֹן הַמְּלֹשׁ שְׁחִלְחֵת עַלִּין חַמֵּל
 רִי חַיִּי מוֹפֵק לַשְׁמֹנֶע מְלֹשׁ וְקֵס מְנוֹקוֹמֹן
 וְהַרְדֵּךְ רִין עַד כַּחֵן הַחֲלוֹשׁ יִי
 וְקִרְוֹכ לַגְּבוּלָה הַיָּד שֶׁבַעוֹד יָמִים מַעֲשִׂים בְּיָנוּ
 כֹּלֵם שְׁוֹנֵנוֹתֵינוּ הַדְּבָרִי הַחֲמִידָה הַלֵּךְ הַדְּבָרִי פִּי
 מִדֵּשׁ נֶשׁ

45

46

וְחַק הַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

וְהַחֲנֻכָּה

ו' חת החגשים
 מוכה במנוהם
 ו' חת חגשים
 על קונת ה' תמימה
 ו' חת חגשים
 על קונת ועל העבודה
 ועשה ספרה חפזים שחור כפחם
 והקפחם עליו כי הולך ספר לדת שמעל
 והבהלו ה' לרעה מכל שבני ישראל
 ובשנת הקנה למחבנים הוא שנת דל פיס
 נצדקה מילות בלש אחד ושמואל ז עזרה שמו
 ובשנת שנה שהיה בר כי היה בקי (לשון)
 שמעל בכתבם ובלשונם חביר ספר על
 היהודים והשיג על קונת משה ערפמה
 ומביא ראיות בלשון הקדש בכתב שמעל
 ומכנה אותה חכמה כפי מבינתו הנפמדה
 וחידק וידיק וידיק דברים כלפי מעלה

ודבר סוף בלדיס ובחשק וזה יסוד על
חיות ככלל ומסדן דעתו ובדל דבתי
חלבו חמר ללן לזה חוקס דעס
נגד הירודיס וקדח עמו בלשון יעמשה
חפדחס א יודל כל השכלק ה' חודס ודעס
חוק דעס חפדחס חפדחס חפדחס
ולטריס כלי לחפדחס חפדחס
בעלדחס חפדחס חפדחס חפדחס
חמר וקדח עמו חפדחס חפדחס
ואמר דעס חפדחס חפדחס חפדחס
חלדחס חפדחס חפדחס חפדחס
ואם חפדחס חפדחס חפדחס חפדחס
כנבדו ועל חפדחס חפדחס חפדחס
לגנח חפדחס חפדחס חפדחס חפדחס
חפדחס חפדחס חפדחס חפדחס
וחמר חפדחס חפדחס חפדחס חפדחס

ולל

ולא יקטנו ב' כי אנשים אחים אנחנו ואביא
 להם דברים מעבר קצת מעט שלך ויקראם
 על - ויאמר לו ה' הארון אשר ערחת
 החדר הניב ויטן ויאמר לו לזכר מתמיד מאה
 אשר שלחתי חסד לעשות את אבי ואת עמי
 אשר בא אל ופסמתי את דברי האים ואת שיח
 ויקרא ויאמר אל דברי אשר נשתי עד אחיו והריח
 לו זה קטמון כתר ברטון ערב בבית
 ימנע ומלצר ברטון שר והוא זה נביא
 מקרבך מאחריך כמו יקס לך ה' אלהיך לו
 השמעון ויפוט לו זה קטמון על ימנע שהוא
 מצבי שמעל את יצחק וכסס ששון את
 יעקב דברים הלל את שמו ליעקב כן
 יצא הוא את יצחק ויטמון על המלזה
 וישם אתה את הקדש ויאמר שמו דב'

ורא כי פה פה ה' ופכה פה ופכה פה
חזקו וקולך לפניהם בדת משה וישראל
כה מקם ומבנה דפסגה צבא
ובשמועך להבא מאתך העונה כפי שכל
העבודת משה מאתך מאת קודק ה' ומקדש
בשון ערב ומחור נב באמונת ה' אל
ומחור שקום ודית ודית המשיח האמיתי
וקטל עלילות ערבים כי הקודק מוחלפת
אנחנו והנשכנו ופה לחמת דבנו בטהר
על קדו ופכה כי עמוד המופג מן גרנו
וקופף והמליך והבא מאתך כי הקודק לא
ענה כלה להחן העש לא לכחש
בלבד אבל החן העש לא כדן להח לא
גדת החזינו בלבד שנאמר ופכה ביה
לפס מאת השירק הזאת ולמדך את

על ה' ויחם ה' על הדעה ועור הקשה
כט אכלו קדש והחזוקם כי אלהי יתרו
שונה לתקן הקל במחמור יחם ה'
וקב ה' במחמור ואם ידעו מכבוד
אין גלוי ופני לפעו יתבדך שעתידים
למחמור ועל קנאי זה בגל אהב האדם אין
יתכן לומר ויבא ה' לו וקב ה' במחמור
וגם כן כקב במחמור אין יתכן לומר ויבא
ה' לו ויבא ה' לו ויבא ה' לו ויבא ה' לו
מבוא ראיה על מילת ויתעצב כמו בעצב
תלדי בבית וגם אהב פסוק ותהיה שט
בנות לוצ מאביה אין יתכן על איה
זקן בא בימים שנתעבבו בנותיו מחמור
מבוא ראשונה ואם אפרי לומר שקיר

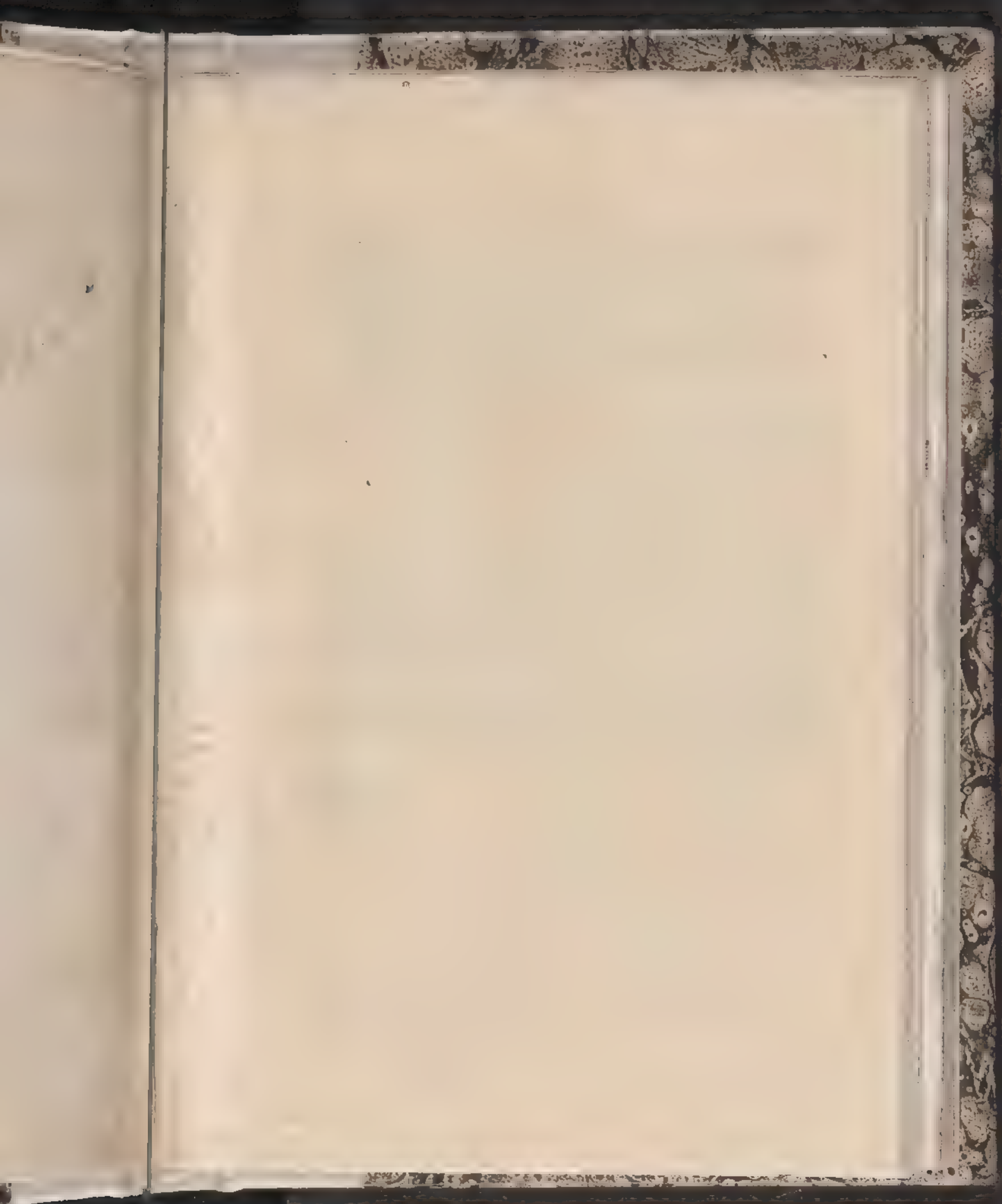
זה המעשה בודאי בלי מעק אב המטות
 מלחמה נקדס מצפיה וקנים לא ודאי צב
 מלחמה מלחמה חן שהיא בודוק המולב
 ונב כתב ותיקף ועדף על דזל שאמנו
 דבר בחלב מן התורה שהיא אמו אפר
 לא תבשל גדי בא ומתנמיך לא תיכול
 גזר בחלב וקדש כי שהיא חוקה ופ
 חלק לא תבשל כמו הבשיל אשכולותיה
 וזה וכן תיקף ועדף וקדש דבר
 כלם מעלה ובדח דברם מליב
 דברים שלא יתכן ליבתם ואמו לשון
 לשונותם וכט לכותבם בכתב ועוד
 העליל עלינו עלילותם כדע וכתב
 נשפדו על גופדיהן שלום

שיטתו

שור הקדש
 שחמתי יתע
 ויגדל
 תנו מכוונת
 שעתידה
 האדם חן
 בחמניה
 בן לומר ויפ
 א לבו ודא
 כמו פטל
 וק וקדש
 על חיש
 וקדש חמנו
 לומר שקד
 זה

שנשקחך בזה חתום ונלמדה חן בעיני
של נבחר ש לו כל הקורא כולו
כי בטבולו הזך ובחן פתח דלת
דבר חתום דבר וחידוש לקט דין המכונה
מבעלה המלשון ונשמת לשט ונתעלה
גם ודעתה להזכר להחטון חתום חתום
ברכות היהודים לא וכל בעלה המלשון
לשוב לקחתה קיבל לחזון לו בזה החטון
וקוח שנתחד עם איש אחד וקבעל ליה
פעם אחד ולא תשנה לו ובזה חתום חתום
לחזור להחטון ועל כן הם נוקטם עתה
כי אמרו כי בזה קוציא דין לאחיות
להוציא חתום לשונם ביהן שלום הקדוש
הכלל עבד א חתום מלמח בזה חתום

וְכִי יִהְיֶה הַמִּקְדָּשׁ חֹדֶר טָבֵל כְּתֹב עָלָיו
וְכִי יִהְיֶה בְּתִכְנִית יִשְׂרָאֵל וְחִתְמוֹתָיִם
כִּי לֹא יִשְׁמַח בְּלֹא תִקַּן לְקֵדֶשׁ זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר בְּבֹרֶךְ יִימָתְכֵנוּ כִּי לְהוֹצִיא לְעֵץ
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַעֲשׂוֹת חִתְמוֹתָיִם וּבְזֶה
יִהְיֶה דְבַר צִדִּיק עָלֵינוּ וְחִדְּקָא חוּ בְּאֵקִים
וּבְחִשְׁקָא לְקִיטְלָא עָלֵינוּ עַל יְדֵי מִדְּטָע
וּבְשִׁטָּע (בְּבִין) יִבְנֶה מִטְלָא קִדְּשׁ וְיִבְנֶה
קִדְּשׁ וְיִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשֵׁהוּ וּבִזְמַן חֲלָטָא
אֲבִיבִי

51

52

ל' שלמה

וה' חפץ

ועשק

ל' חפץ

ועשק

ל' חפץ

ועשק

ל' חפץ

ועשק

ל' חפץ

ועשק

ל' חפץ

ועשק

כי שלמה בן גדול היה בעיר מרגומה
 והיה חכם גדול ומהדרק ומשורר עלול
 וזעק הארץ על פגועות והוא כן שש
 היה שנה כמו שמכאלי בקרב שירא
 שגילה בקחילק האזהרות וזה לשוננו
 אה לשר וגשיר לעבד
 נני כנוה לכל שרים וגומים
 ושירי דוא שמה לעלבים
 ועבדות בראשי קמנים
 נני בשש שטפה שנה שנוני
 וכו' שכל כמו גשמות
 ויהי קולו טהור ויהי מנוח המלך
 כדית משומר לפי המלך והשרים הוא
 יל אחד מנוח המלך ויהי קיום ויבא גם
 השן להתיב על המלך זה אומר ג' העל
 קחשו ג' ילן ויהי מהקדוח וזה אומר

כ' ה' קוד' י' ש' לו' מן יקר חקעמל זר
אחרי בכך וזה אחרי בכך וזה אחרי
במה יבחנו ומהם ומה האמרים
המלך שעתה שם אחת שלם יצא
מאחריה ואלו שיהיה חסד יסד אחת ויהיה
ויהי מחמדת ויהיה את המוסל לחסד
ועבד ליהיה ויהיה לחסד ויהיה להבא
סבב א' מלח חסד ויעשו כן ויעשו
לפי המוסל לזכות במחשבה ופסקתה
לשקוף חזי יתהלל המעונד לטוב
אחרי העבדים לא יעבד להם קול
המעונדים חקעמל חסד כי קס חסונ
עד כ' חפץ טוב חסדן יצא לזכות
במחשבה ויהיה חסדן חסדן לטוב

קול השם יי ויעטו כן לפני המלך והשרים
 והתחיל העבד לטורף ואלו המושג לא היתה
 יין ולא נעב לו ולא היתה חן ולא את
 ... לשם לחיות ויש חן החדש נספר
 ויהי ביום השם ויעטו כן לפני המלך
 והשרים ויהי הדב את קולו לטורף ויש
 המושג שמתק בדורו ויעטו ... מת קולו
 של הירודי ויש את האטו מעל המבול
 ... לחיות את השם ויש הדבר בעט
 המלך והשרים ... המלך את סלמק
 ויהי חן ... את כסא מעל
 ... השם ... ומחיוס הקול
 ... השם ... להרוג את
 הירודי המושג ... וכן היה

פיוסוקינו

בעונות ונפגם לחי עד כהן ל שנה —

בשנת התלא ליצירה וגב חיבג ספר

וקרא סרו מידות קנכג חלבד גפרח

אחרים שעסק וחבר יי

54

55

ל שנה —
ח'ב' ספר
חל'ב' מפרס

הַיְיָ יֵשׁוּעַ
בְּמִזְיוֹנוֹתָיִךְ
אֵל פִּדְיוֹן
מִכַּכְסֵּי
אֵל פִּדְיוֹן
וְעוֹלָם
יִצְחָק אֵל
כְּבֹדָה קִדְשׁ
עֵדוּת עֵד
אֵל מִשְׁמַח
מַחֲכֵמֵי יֵשׁוּעַ
גְּדוּלֵי יֵשׁוּעַ
טוֹבֵי יֵשׁוּעַ
וְנִסְתָּוֵי יֵשׁוּעַ
בְּעֵת הַיּוֹם

ביה ודלו מעשיוק של דפדפא כל בדחנה
 במזיונותיו ימרא בבא בתרא דמית ענף
 א פורה באורה והיעיל בפה א והעצמה
 מ כרכס ופרושן פ דאך במזיונותיו ענף
 א פורה זה נמשל לים גלוקא נמשל
 לענף שהוא פורה ומושל על עמו והיעיל
 בפה אחת זה אבו בבו פנו שנמשק
 כביצה המוזקת ומבטה שמים כרכס גומ
 עידות עצבנם פניו היון על ידו לשמור
 את משמרתו יי וארבעה אנשים היו
 מחכמי ישראל מעי דמשק היו חכמים
 גדולים ונבונים ואשרי כדאשיקם
 שונדיו שמו עלה דיה ירא את ה' ובאו
 לעמדתו במידות ונלכדו מצוקתו כי לא נסו
 בפה יי נב כן בחכמתו ושום יי יי

ועבדהו

וכבודו כן שלם קרן להם זה דין החבובות
מבעלה נהלה והיה להם ש אחד לא וכל
בעלה החטון חזר שלהם לשון יקחנה
להיות לו לחטון לא עד שהצמח להם אחד
וקריתו שמו ואחרי מכתב ליגאל להגלה
החטון וכתב להם חתמד ב העגל חטון
היה שמו יעקב ומנחם ומה בין נקדו וחכמי
ישראל ככתבו שמו בביתו חזי נקדו שמו שם
היה קודם ושמו עליהם לו חתמים נעמים
ונחבבים בכל דור ודור מטפחה ומטפחה
וקריתם הם על הקודם וקעגלים להיות
ב הם משגבהם קריתו וכל זה הסדה היה
בכתב ל אפס נשעל ל כיס נקדו ילמו
הקנאים שהם כהן הם ומתומים על כהן
לעומי יי וזהו שם מתומים וזהו כל

באשון

עמך ואף אם הם נכבדים לה
 ד' ולא יבכה המס מעומצום ואנדרונגוס
 ואם נקדש ונמצא זכר יבכה מה' לעתיד
 אבל לא על מה שפבר
 ה' שלא יזכרו דת הישמעלים בגנות ולא
 במידות
 ו' שלא יתאדו שום חטק ישמעלים במעלה
 ולא במשגל
 ז' שלא יעבדו לאיש הישמעלי על דתו
 ולא על מחוננו
 ח' שלא יעבדו על אנשי המלחמה ולא
 ימלו חוקים בשן דעה
 ט' שיטנו תכונת כל לבושהים וחטאת
 האבנא
 י' שלא יבדקו שנים על בייץ הישמעלים

ואף

ואף אם יהיה כל כך נמוך מהם יהיה שנה
 עליהם
 שיחננו מלכונם על המוסדות והקפדה
 הקלות ולא יחננו מדיניות הכפרות
 והחמירה
 שבעלימו קבוצת מהקס
 ולא יתחייבו במה אם פגע אחת
 בשנה אחת תשלום יב מלש הלבנה
 אך ומי שמת מהם באותה השנה ינכה
 מעצבונם מה שטוב ממנו
 ומי שהגדל מקצתהם ונתרם אומשיותם
 ונת לקס שנה אחת ואחכ יבנה מהם המס
 חרף ואם נגלה בעתה מהבך על חוב
 ונתרם בן פד שהלל ל שופעיהם אין
 למינהם מזה

ה' ולא יחזקו ללכת לטובתם
בחד שבתם בחדר השבתות ויחזקו
בהם בדורם השבתות הם יחזקו להם

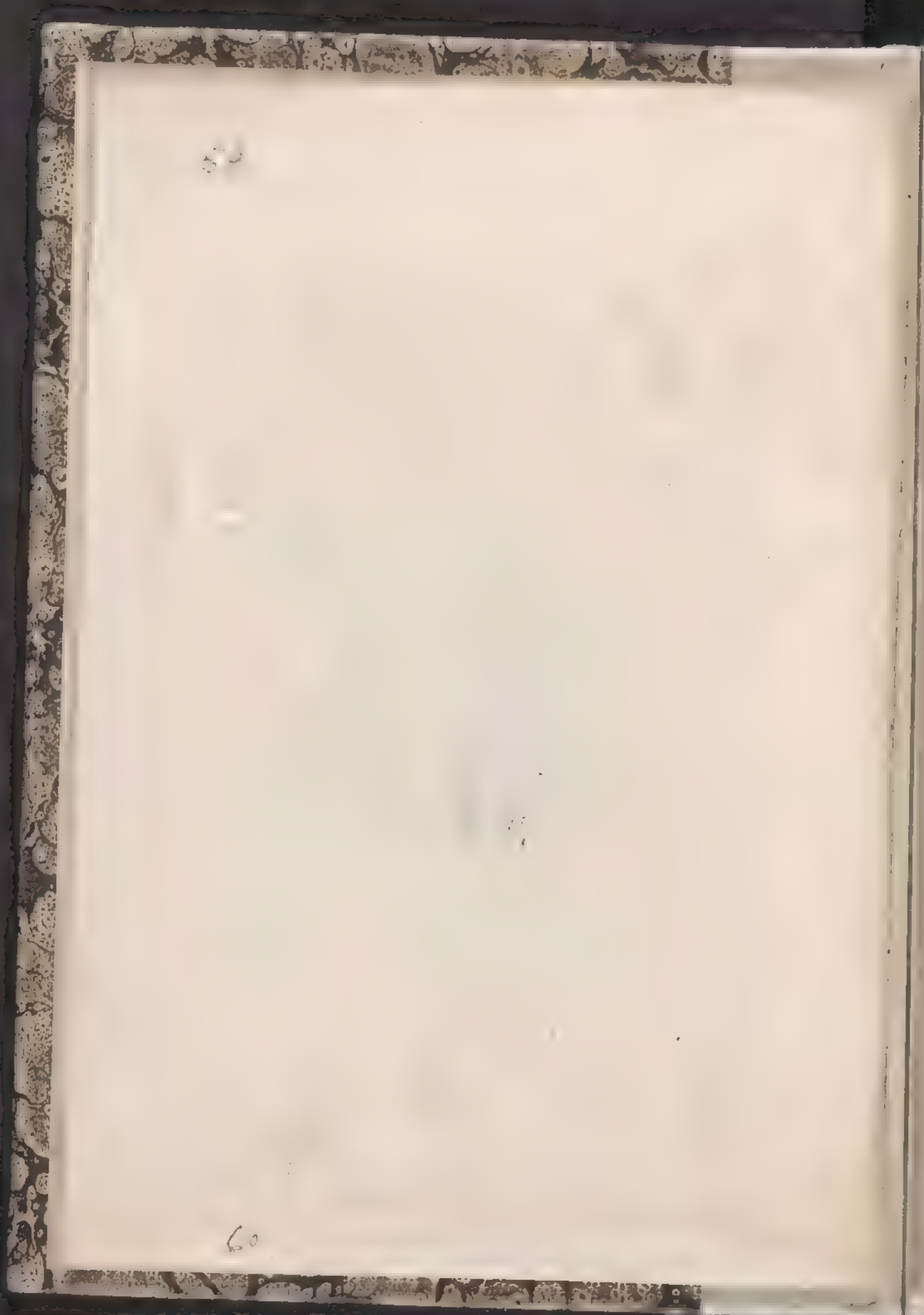
כך י

לח וח' מקדש מקדש בריתו הנשגב
במקדש ונשגב חפץ מקדש
לח וח' לבעל הבית הם נכנסו לבעל
הימנעו יס' הבית של נכנסו ונשגב
ומחזקו יש להם להקדש פקדו חלשים
ביל בריתם שגם חפץ לח יוכלו

לדקדק שנה קדושה כ' הם בביתם
החם קדש ובמקדש שגם חפץ חלוקת
לח פסוק ולא יחזקו י
ב' וח' חפץ שגם חפץ חפץ חפץ

לח

[The page contains faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

61

مجلسه در روز شنبه ۱۳۰۲

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

13

ՀԱՅԿ

[illegible][illegible]

99

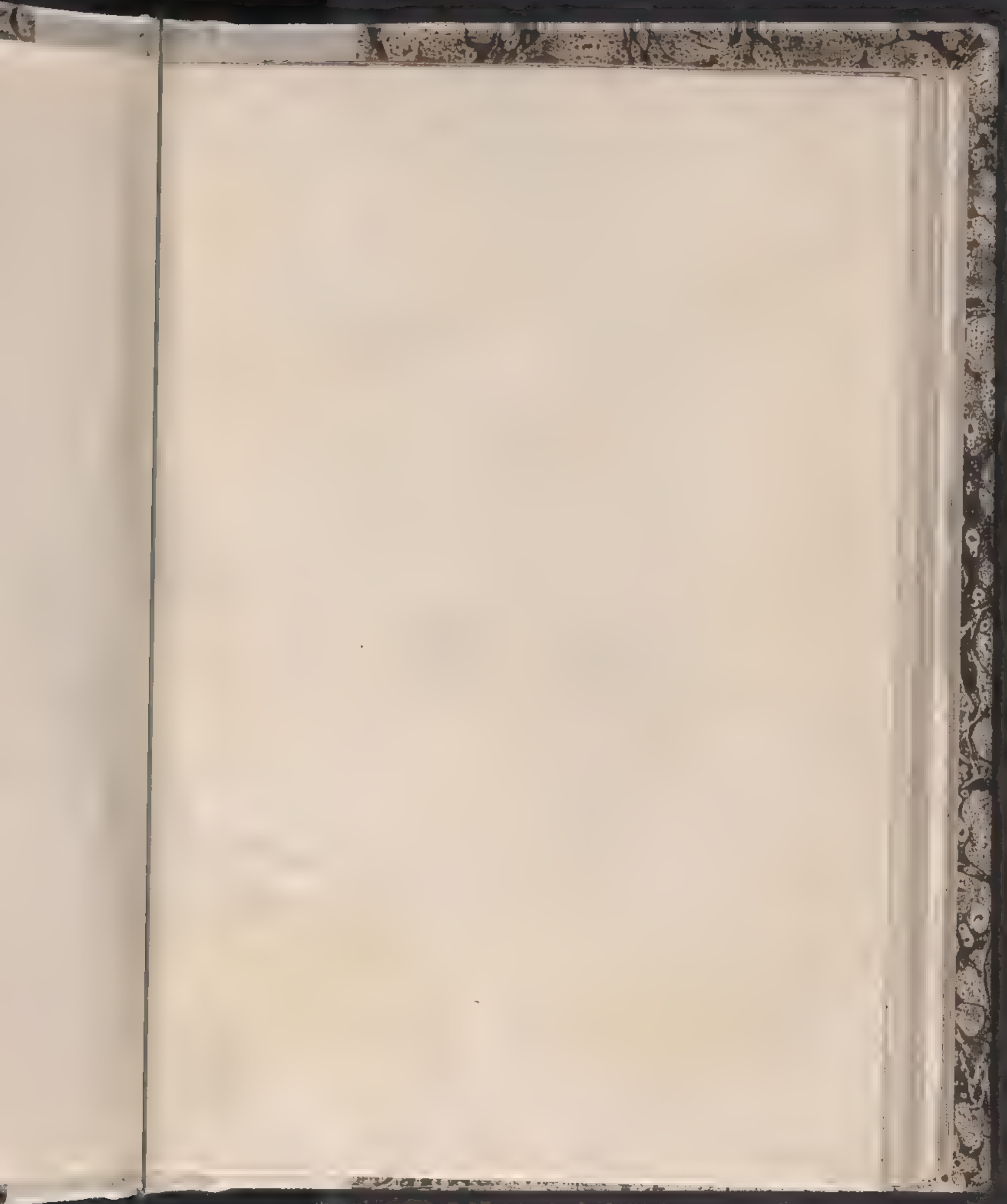
مرکز

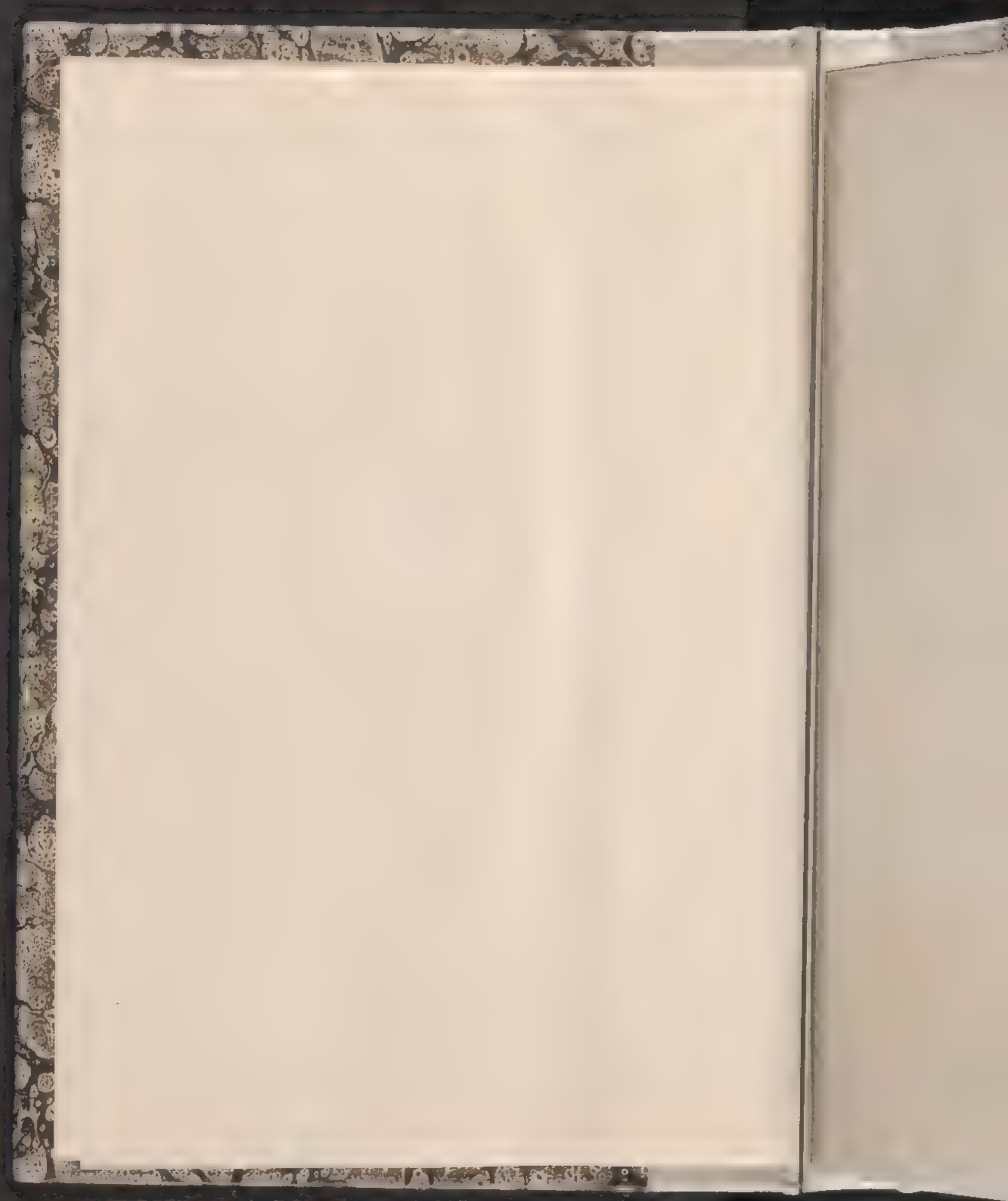
[illegible]

עפון

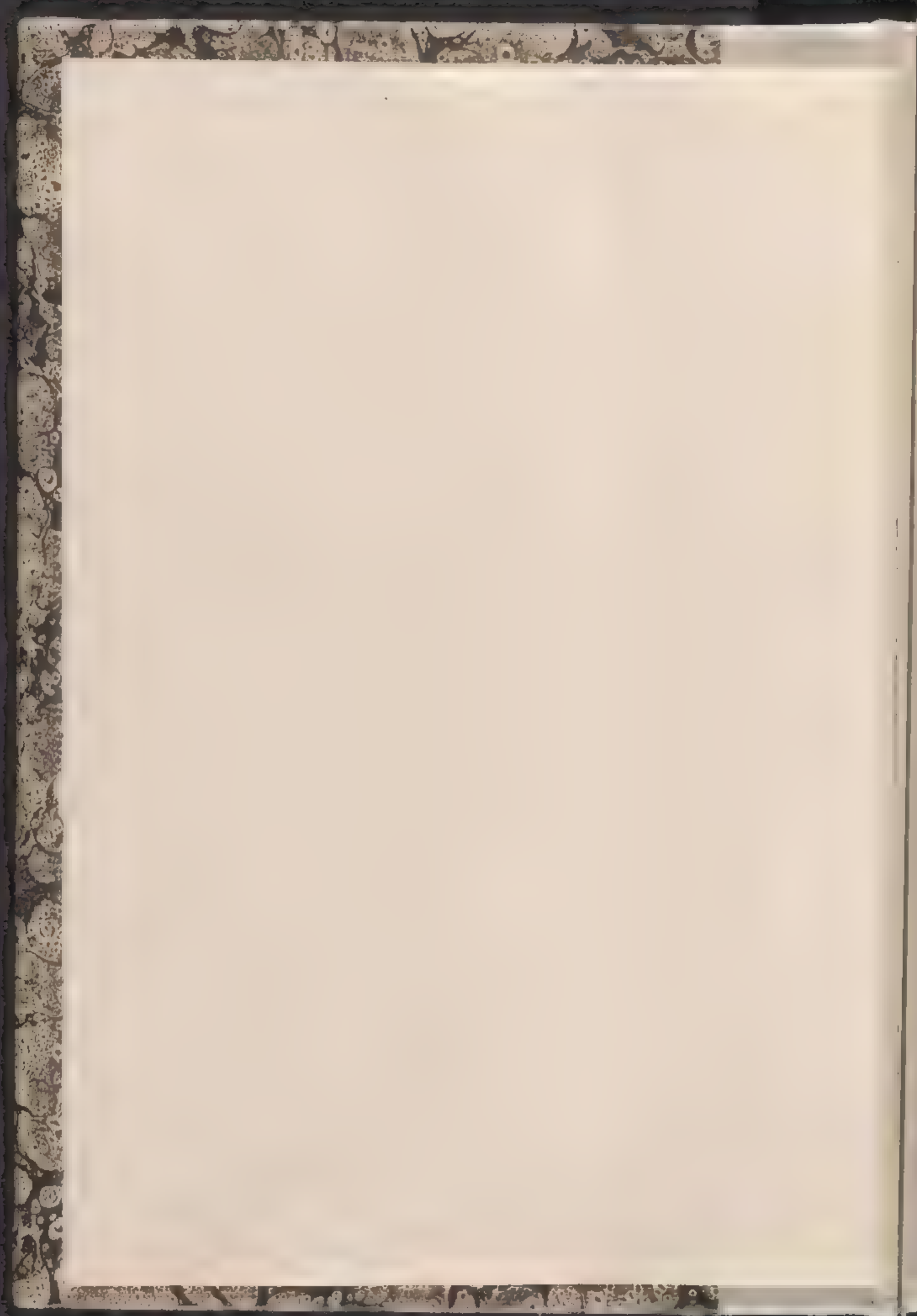
[illegible]

[illegible]

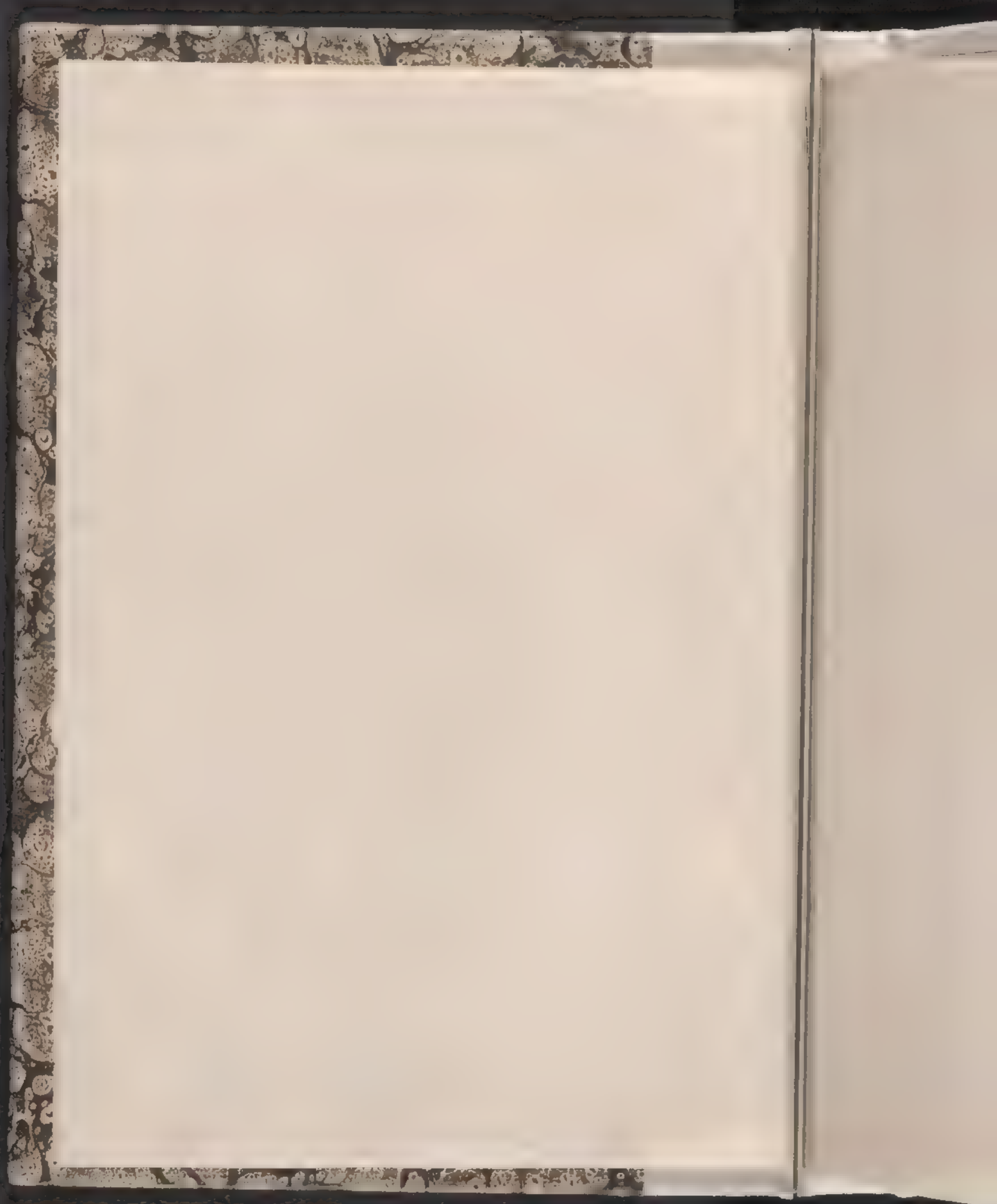

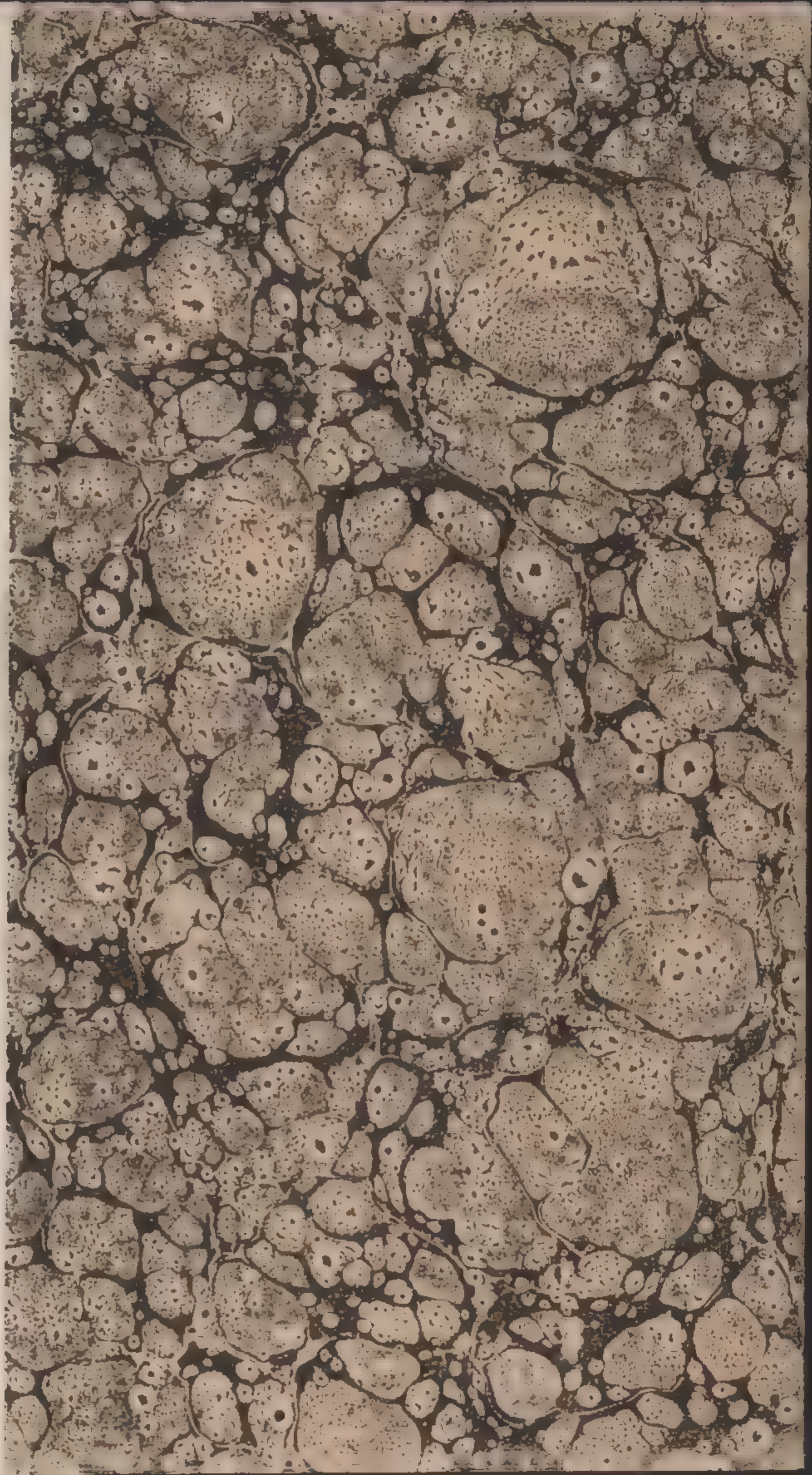

CASS
1106 RS 182

כ"ח

